

K J S

King James bibeln på svenska
[Matteus evangelium]

Oktober 2012
Tredje utgåvan

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

MATTEUS EVANGELIUM

1 Boken om Jesu Kristi släktled, Davids son, Abrahams son.
2 Abraham födde Isak; och Isak födde Jakob; och Jakob födde Judas och hans bröder;
3 Och Judas födde Fares och Sera av Tamar; och Fares födde Esrom; och Esrom födde Aram;
4 Och Aram födde Aminadab; och Aminadab födde Naasson; och Naasson födde Salmon;
5 Och Salmon födde Boas av Rachab; och Boas födde Obed av Rut; och Obed födde Jesse;
6 Och Jesse födde kung David; och kung David födde Solomon av henne *som hade varit Urias hustru*;
7 Och Solomon födde Roboam; och Roboam födde Abia; och Abia födde Asa;
8 Och Asa födde Josafat; och Josafat födde Joram; och Joram födde Osias;
9 Och Osias födde Joatam; och Joatam födde Akas; och Akas födde Ezekias;
10 Och Ezekias födde Manasses; och Manasses födde Amon; och Amon födde Josias;
11 Och Josias födde Jekonias och hans bröder, runt tiden de blev bortförda till Babylon:
12 Och efter *att* de blev förda till Babylon, födde Jekonias Salatiel; och Salatiel födde Zorobabel;
13 Och Zorobabel födde Abiud; och Abiud födde Eliakim; och Eliakim födde Azor;
14 Och Azor födde Sadok; och Sadok födde Akim; och Akim födde Eliud;
15 Och Eliud födde Eleazar; och Eleazar födde Matthan; och Matthan födde Jakob;
16 Och Jakob födde Josef, Marias make, av vilken Jesus föddes, som kallas Kristus.
17 Alltså *är* alla släktled från Abraham till David fjorton släktled; och från David till bortförandet till Babylon *är* fjorton släktled; och från bortförandet till Babylon till Kristus *är* fjorton släktled.
18 Jesu Kristi födelse gick nu till så här: Sedan hans mor Maria var trolovad åt Josef, befanns hon vara gravid, innan de kom tillsammans, av den Helige Anden.
19 Då blev hennes make Josef, varande en rättfärdig *man*, och varande ovillig att göra henne till ett offentligt exempel, sinnad att i hemlighet förskjuta henne.
20 Men medan han tänkte på dessa ting, se, *då* visade sig Herrens ängel för honom i en dröm, sägande, Josef, du Davids son, frukta inte att ta Maria din hustru till dig: ty det som är avlat i henne är av den Helige Anden.
21 Och hon skall frambringa en son, och du skall kalla hans namn JESUS: ty han skall rädda sitt folk från deras synder.
22 Allt detta skedde nu, att det skulle bli uppfyllt som blev talat av Herren genom profeten, sägande,
23 Se, en jungfru skall bli gravid, och skall frambringa en son, och de skall kalla hans namn Emmanuel, vilket betyder, Gud hos oss.
24 Och Josef, varande väckt från sömnen, gjorde som Herrens ängel hade befallt honom, och tog sin hustru till sig:
25 Och kände henne inte innan hon hade fött sin förstfödde son: och han gav honom namnet JESUS.

Kapitel 2

1 När nu Jesus blev född i Bethlehem i Judeen under kung Herodes dagar, se, *då* kom där vise män från öst till

Jerusalem,
2 Sägande, Var är han som är född, judarnas Konung? Ty vi har sett hans stjärna i östern, och har kommit för att tillbe honom.
3 När kung Herodes hade hört *dessa ting*, blev han orolig, och hela Jerusalem med honom.
4 Och när han hade församlat alla överstepräster och folkets skriftlärdar, begärde han *att få veta* av dem var Kristus skulle födas.
5 Och de sa till honom, I Bethlehem i Judeen: ty så är det skrivet genom profeten,
6 Och du Bethlehem, i Juda land, är inte den minste bland Juda furstar: ty ut från dig skall en Furste komma, som skall regera över mitt folk Israel.
7 Sedan, när han hade kallat *till sig* de vise männen enskilt, *då* frågade Herodes ut dem noga *om* vilken tid stjärnan hade visat sig.
8 Och han sände dem till Bethlehem, och sa, Gå och sök noga efter barnet; och när ni har funnit *honom*, återberätta till mig, att jag också må komma och tillbe honom.
9 När de hade hört kungen, gav de sig av; och, se, stjärnan som de såg i östern, gick framför dem, tills den kom och stannade över där barnet var.
10 När de såg stjärnan, glädde de sig i överväldigande stor glädje.
11 Och när de hade gått in i huset, såg de barnet med sin mor Maria, och föll ner, och tillbad honom: och när de hade öppnat sina skatter, bar de fram gåvor åt honom; guld, och rökelse, och myrra.
12 Och *när de* varnades av Gud i en dröm att de inte skulle återvända till Herodes, for de iväg till sitt eget land en annan väg.
13 Och när de hade farit iväg, se, *då* visade sig Herrens ängel för Josef i en dröm, sägande, Stig upp, och tag barnet och hans mor, och fly till Egypten, och var du där tills jag ska säga till dig: ty Herodes kommer söka efter barnet för att förgöra honom.
14 När han steg upp, tog han barnet och hans mor om natten, och begav sig till Egypten:
15 Och var där ända till Herodes död: att det skulle uppfyllas som var sagt av Herren genom profeten, sägande, Ut ur Egypten har jag kallat min son.
16 När då Herodes såg att han hade blivit förlöjligad av de vise männen, blev *han* ursinnig, och skickade ut, och dödade alla de barn som var i Bethlehem, och i alla dess gränstrakter, från två år gammal och under, enligt den tid som han noga hade utfrågat av de vise männen.
17 Då uppfylldes det som var sagt genom profeten Jeremia, sägande,
18 I Rama hördes en röst, klagan, och gråt, och stor sorg, Rachel begråtande sina barn, och ville inte bli tröstad, eftersom de inte längre finns till.
19 Men när Herodes var död, se, *då* visar sig en Herrens ängel för Josef i en dröm i Egypten,
20 Sägande, Stig upp, och tag barnet och hans mor, och gå till Israels land: ty de vilka sökte efter barnets liv är döda.
21 Och han steg upp, och tog barnet och hans mor, och kom till Israels land.
22 Men när han hörde att Arkelaus regerade i Judeen, i sin far Herodes ställe, blev han rädd att fara dit: dock, varande varnad av Gud i en dröm, vände han in till Galileens trakter:
23 Och han kom och bosatte sig i en stad som hette Nasaret: att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeterna, Han skall kallas en nasaré.

Kapitel 3

1 I de dagarna kom Johannes Döparen, predikande i Judeens ödemark,
2 Och sägande, Ändra sinne: ty himmelriket är nära.
3 Ty denne är han som blev omtalad genom Jesaja, sägande, Rösten av en ropande i ödemarken, Förbered ni Herrens väg, gör hans stigar raka.
4 Och samme Johannes hade sin klädnad av kamelhår, och ett läderbälte om sina höfter; och hans mat var gräshoppor och vildhonung.
5 Då gick Jerusalem ut till honom, och hela Judeen, och hela trakten runt omkring Jordan,
6 Och blev döpta av honom i Jordan, bekännande sina synder.
7 Men när han såg många av fariseerna och sadduceerna komma till hans dop, sa han till dem, O huggormars avkomma, vem har varnat er att fly från den kommande vreden?
8 Bär då frukter värdiga sinnesändring:
9 Och tänk inte att säga inom er själva, Vi har Abraham till far: ty jag säger till er, att Gud förmår att av dessa stenar uppväcka barn till Abraham.
10 Och nu är också yxan satt till roten på träden: därför huggs vart och ett träd ner som inte frambringar god frukt, och kastas till elden.
11 Förvisso döper jag er med vatten för sinnesändring: men han som kommer efter mig är mäktigare än jag, vars skor jag inte är värdig att bära: han skall döpa er med den Helige Anden, och *med* eld:
12 Vars kastskovet *är* i hans hand, och han kommer rensa sin tröskplats fullständigt, och samla sitt vete in till ladan; men agnarna kommer han bränna upp med outsläcklig eld.
13 Sedan kommer Jesus från Galileen till Jordan, till Johannes, för att bli döpt av honom.
14 Men Johannes förbjöd honom, sägande, Jag har behov av att bli döpt av dig, och du kommer till mig?
15 Och Jesus sa till honom, svarande, **Låt det nu ske så: ty det är riktigt av oss att så uppfylla all rättfärdighet.** Då lät han honom.
16 Och Jesus, när han blev döpt, steg genast upp ur vattnet: och, se, himlarna öppnades för honom, och han såg Guds Ande nedstigande som en duva, och ljus över honom:
17 Och se, en röst från himlen, sägande, Denne är min älskade Son, i vilken jag har mitt välbehag.

Kapitel 4

1 Sedan blev Jesus av Anden ledd upp in till ödemarken till att bli frestad av djävulen.
2 Och när han hade fastat *i* fyrtio dagar och fyrtio nätter, var han sedan hungrig.
3 Och när frestaren kom till honom, sa han, Om du är Guds Son, befall att dessa stenar ska bli till bröd.
4 Men han svarade och sa, **Det är skrivet, Människan skall inte endast leva av bröd, utan av vart och ett ord som går ut från Guds mun.**
5 Sedan tar djävulen honom upp till den heliga staden, och ställer honom på en hög punkt av templet,
6 Och säger till honom, Om du är Guds Son, kasta dig ner: ty det är skrivet, Han skall ge sina änglar befallning angående dig: och de skall i *sina* händer lyfta upp dig, att du inte någon gång ska slå din fot mot en sten.
7 Jesus sa till honom, **Det är även skrivet, Du skall inte**

fresta Herren din Gud.

8 Åter, tar djävulen honom upp till ett väldigt högt berg, och visar honom alla världens riken, och deras härlighet;
9 Och säger till honom, Allt detta kommer jag ge dig, om du faller ner och ska tillbe mig.
10 Då säger Jesus till honom, **Gå bort, Satan: ty det är skrivet, Du skall tillbe Herren din Gud, och endast honom skall du tjäna.**
11 Då lämnar djävulen honom, och, se, änglar kom och tjänade honom.
12 När nu Jesus hade hört att Johannes var satt i fängelse, gav han sig av till Galileen;
13 Och lämnande Nasaret, kom han och bodde i Kapernaum, som ligger vid kusten, inom Sabulons och Neftalims gränsområden:
14 Att det skulle uppfyllas som blev sagt genom profeten Jesaja, sägande,
15 Sabulons land, och Neftalims land, vid sjövägen, på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen;
16 Folket som satt i mörker såg ett stort ljus; och till dem som satt i området och i dödsskugga har ljus gått upp.
17 Från den tiden började Jesus att predika, och att säga, **Ändra sinne: ty himmelriket är nära.**
18 Och Jesus, vandrande vid Galileiska sjön, såg två bröder, Simon som kallas Petrus, och Andreas hans bror, kastande ut ett nät i sjön: ty de var fiskare.
19 Och han säger till dem, **Följ mig, och jag skall göra er till människofiskare.**
20 Och genast lämnade de *sina* nät, och följde honom.
21 Och gående därifrån, såg han två andra bröder, Jakob, Sebedeus *son*, och hans bror Johannes, i ett skepp med sin far Sebedeus, reparerande sina nät; och han kallade dem.
22 Och genast lämnade de skeppet och sin far, och följde honom.
23 Och Jesus vandrade omkring *i* hela Galileen, undervisande i deras synagogor, och predikande rikets evangelium, och helande alla slags sjukdomar och alla slags krämpor ibland folket.
24 Och ryktet om honom gick ut över hela Syrien: och de förde alla sjuka till honom som var tagna av olika sjukdomar och plågor, och de som var besatta av demoner, och de som var galna, och de som var lama; och han helade dem.
25 Och stora folkskaror följde honom, från Galileen, och från Dekapolis, och från Jerusalem, och från Judeen, och från andra sidan Jordan.

Kapitel 5

1 Och seende folkskarorna, gick han upp till ett berg: och när han hade satt sig, kom hans lärjungar till honom:
2 Och han öppnade sin mun, och undervisade dem, sägande,
3 **Välsignade *är* de fattiga i ande: ty himmelriket tillhör dem.**
4 **Välsignade *är* de som sörjer: ty de skall bli tröstade.**
5 **Välsignade *är* de ödmjuka: ty de skall ärva jorden.**
6 **Välsignade *är* de som hungrar och törstar efter rättfärdighet: ty de skall bli mättade.**
7 **Välsignade *är* de barmhärtiga: ty de skall få barmhärtighet.**
8 **Välsignade *är* de renhjärtade: ty de skall se Gud.**
9 **Välsignade *är* de fredsälskande: ty de skall kallas Guds barn.**
10 **Välsignade *är* de som är förföljda på grund av rättfärdighet: ty himmelriket tillhör dem.**

11 Välsignade är ni, när *människor* ska smäda er, och förfölja er, och falskt ska säga allt slags ont mot er, på grund av mig.

12 Gläd er, och var överlyckliga: ty stor är er belöning i himlen: ty så förföljde de profeterna som var före er.

13 Ni är jordens salt: men om saltet ska ha förlorat sin smak, med vad skall det *då* saltas? Därefter är det inte dugligt för något, förutom till att kastas ut, och till att bli trampat under människors fötter.

14 Ni är världens ljus. En stad som ligger på en höjd kan inte döljas.

15 Inte heller tänder människor ett ljus, och ställer det under en skäppa, utan på en ljushållare; och det ger ljus till alla som är i huset.

16 Låt ert ljus på detta sätt lysa inför människor, att de må se era goda gärningar, och må prisas er Fader som är i himlen.

17 Tro inte att jag har kommit för att förgöra lagen, eller profeterna: jag har inte kommit för att förgöra, utan för att uppfylla.

18 Ty sannerligen jag säger till er, Tills himmel och jord ska försvinna, ska alls inte en jota eller en prick försvinna från lagen, tills allt ska fullbordas.

19 Därför, vem än som ska bryta ett av dessa minsta bud, och ska lära människor så, han skall kallas den minste i himmelriket: men vem än som ska göra och lära *ut dem*, densamme skall kallas stor i himmelriket.

20 Ty jag säger till er, Att om er rättfärdighet inte ska överträffa de skriftlärdas och fariseernas *rättfärdighet*, så ska ni alls inte gå in i himmelriket.

21 Ni har hört att det sades av de gamle, Du skall inte mörda; och vem än som ska mörda skall vara i fara för domen:

22 Men jag säger till er, Att vem än som är arg på sin broder utan orsak skall vara i fara för domen: och vem än som ska säga Raka till sin broder skall vara i fara för rådet: men vem än som ska säga, Du dåre, skall vara i fara för helvetets eld.

23 Därför, om du ska hämta din gåva till altaret, och där ska komma ihåg att din broder har något emot dig;

24 Lämna *då* din gåva där framför altaret, och gå din väg; försona dig först med din broder, och kom sedan och bär fram din gåva.

25 Förlika dig snabbt med din motpart, medan du är med honom på vägen; att motparten inte någon gång ska överlämna dig åt domaren, och domaren överlämna dig åt rättstjänaren, och du skall kastas i fängelse.

26 Sannerligen jag säger till dig, Du ska aldrig komma ut därifrån, förrän du ska ha betalat den sista slanten.

27 Ni har hört att det sades av de gamle, Du skall inte begå äktenskapsbrott:

28 Men jag säger till er, Att vem än som tittar på en kvinna till att lusta efter henne har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta.

29 Och om ditt högra öga skadar dig, riv ut det, och kasta *det* ifrån dig: ty det är gynnsamt för dig att en av dina kroppsdelar skulle förloras, och inte *att* hela din kropp skulle kastas till helvetet.

30 Och om din högra hand skadar dig, hugg av den, och kasta *den* ifrån dig: ty det är gynnsamt för dig att en av dina kroppsdelar skulle förloras, och inte *att* hela din kropp skulle kastas till helvetet.

31 Det har blivit sagt, Vem som än ska förskjuta sin hustru, låt honom ge henne ett skiljebrev:

32 Men jag säger till er, Att vem än som ska förskjuta sin hustru, om inte för otukts skull, förorsakar henne att begå äktenskapsbrott: och vem än som ska gifta sig med henne som har blivit förskjuten begår äktenskapsbrott.

33 Åter, har ni hört att det har blivit sagt av de gamle, Du skall inte svära falskt, utan du skall hålla din ed för Herren:

34 Men jag säger till er, Svär inte alls; varken vid himlen; ty den är Guds tron:

35 Inte heller vid jorden; ty den är hans fotpall: ej heller vid Jerusalem; ty det är den store Konungens stad.

36 Inte heller skall du svära vid ditt huvud, ty du kan inte göra ett hårstrå vitt eller svart.

37 Utan låt ert tal vara, Ja, ja; Nej, nej; ty vad än som är utöver det kommer ur ondska.

38 Ni har hört att det har blivit sagt, Ett öga för ett öga, och en tand för en tand:

39 Men jag säger till er, Att ni inte *skall* stå emot ondska: utan vem som än skall slå dig på din högra kind, vänd *då* till honom också den andra.

40 Och om någon man vill ställa dig inför rätta, och ta din livklädnad, låt honom *då* också få *din* mantel.

41 Och vem som än skall framtvinga dig att gå en mil, gå *då* två mil med honom.

42 Ge åt honom som ber dig, och vänd dig inte ifrån honom som vill låna av dig.

43 Ni har hört att det har blivit sagt, Du skall älska din nästa, och hata din fiende.

44 Men jag säger till er, Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er, och be för dem som vill er illa, och förföljer er;

45 Att ni må vara er Faders barn, som är i himlen: ty han låter sin sol gå upp över de onda och över de goda, och sänder regn över de rättfärdiga och över de orättfärdiga.

46 Ty om ni ska älska dem som älskar er, vilken belöning har ni *då*? Gör inte även publikanerna detsamma?

47 Och om ni enbart ska hälsa era bröder, vad mer gör ni *då än andra*? Gör inte även publikanerna så?

48 Var ni alltså fullkomliga, såsom er Fader som är i himlen är fullkomlig.

Kapitel 6

1 Akta er att ni inte ger era gåvor framför människor, för att bli sedda av dem: annars har ni ingen belöning från er Fader som är i himlen.

2 Alltså, när du ska ge *dina* gåvor, blås *då* inte i basun framför dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna, att människor må berömma dem.

Sannerligen jag säger till er, De har fått sin belöning.

3 Utan när du ger gåvor, låt *då* inte din vänstra hand veta vad din högra hand gör:

4 Att dina gåvor må vara i *det* fördolda: och din Fader som ser i *det* fördolda skall själv öppet belöna dig.

5 Och när du ska be, skall du inte vara som hycklarna: ty de älskar att be stående i synagogorna och i gathörnen, att de må bli sedda av människor.

Sannerligen jag säger till er, De har fått sin belöning.

6 Utan du, när du ska be, gå in till din kammare, och när du har stängt din dörr, be till din Fader som är i *det* fördolda; och din Fader som ser i *det* fördolda skall öppet belöna dig.

7 Men när ni ber, upprepa *då* inte ord fåfängligt, som hedningarna gör: ty de tror att de skall bli hörda för sina många ord.

8 Var ni därför inte som dem: ty er Fader vet vad ni har behov av, innan ni ber honom.

9 Be ni därför så här: Vår Fader som är i himlen, Helgat varde ditt namn.

10 Ditt rike kom. Din vilja, ske, på jorden, såsom i himlen.

11 Skänk oss denna dag vårt dagliga bröd.

12 Och förlåt oss våra skulder, liksom vi förlåter dem som är skyldiga oss.

13 Och inled oss inte i frestelse, utan rädda oss från ondska: Ty ditt är riket, och makten, och härligheten, i evighet. Amen.

14 Ty om ni ska förlåta människor deras överträdelse, kommer er himmelske Fader också förlåta er:

15 Men om ni inte ska förlåta människor deras överträdelse, kommer inte heller er Fader förlåta era överträdelse.

16 Och när ni ska fasta, var inte dystra som hycklarna: ty de vanställer sina ansikten, att de må visa för människor att *de* fastar. Sannerligen jag säger till er, De har fått sin belöning.

17 Utan du, när du fastar, smörj ditt huvud, och tvätta ditt ansikte;

18 Att du inte ska visa för människor att *du* fastar, utan för din Fader som är i *det* fördolda: och din Fader, som ser i *det* fördolda, skall öppet belöna dig.

19 Samla inte skatter åt er själva på jorden, där mal och rost fördärvar, och där tjuvar bryter sig in och stjälar:

20 Utan samla åt er själva skatter i himlen, där varken mal eller rost fördärvar, och där inte tjuvar bryter sig in eller stjälar:

21 Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta vara.

22 Ögat är kroppens lykta: om ditt öga alltså ska vara friskt, skall hela din kropp bli fylld av ljus.

23 Men om ditt öga ska vara ont, skall hela din kropp bli fylld av mörker. Om alltså ljuset som är i dig är mörker, hur stort *är inte då* det mörkret!

24 Ingen man kan tjäna två herrar: ty antingen kommer han hata den ene, och älska den andre; eller kommer han hålla sig till den ene, och förakta den andre. Ni kan inte tjäna Gud och mammon.

25 Därför säger jag till er, Bekymra er inte för ert liv, vad ni ska äta, eller vad ni ska dricka; inte heller för er kropp, vad ni ska klä på er. Är inte livet mer än mat, och kroppen *mer* än kläder?

26 Se på himlens fåglar: ty de sår inte, inte heller skördar de, eller samlar in till lador; ändå föder er himmelske Fader dem. Är inte ni mycket mer än de?

27 Vem av er kan med sitt bekymrande lägga till en aln till sin kroppslängd?

28 Och varför bekymrar ni er över kläder? Beakta liljorna på marken, hur de växer; de arbetar inte, inte heller spinner de:

29 Och likväl säger jag till er, Att inte ens Solomon i all sin prakt var klädd som en av dessa.

30 Om Gud alltså på detta sätt kläder gräset på marken, som idag står, och imorgon kastas i ugnen, *skall han då* inte mycket mer *klä* er, O ni klenroende?

31 Bekymra er därför inte, sägande, Vad ska vi äta? eller, Vad ska vi dricka? eller, Vad ska vi klä oss med?

32 (Ty hedningarna söker efter alla dessa saker:) ty er himmelske Fader vet att ni har behov av alla dessa ting.

33 Utan sök ni först Guds rike, och hans rättfärdighet; och *så* skall alla dessa ting läggas till åt er.

34 Bekymra er därför inte för morgondagen: ty morgondagen skall själv bära sitt bekymmer. *Var* dag har nog av sin egen ondska.

Kapitel 7

1 Döm inte, att ni inte ska bli dömda.

2 Ty med den dom ni dömer, skall ni dömas: och med det mått ni mäter, skall det också mätas för er.

3 Och varför ser du på flisan som är i din broders öga, men beaktar inte bjälken som är i ditt eget öga?

4 Eller, hur kan du säga till din broder, Låt mig ta ut flisan från ditt öga; och, se, en bjälke *är* i ditt eget öga?

5 Din hycklare, ta först ut bjälken från ditt eget öga; och då skall du se tydligt till att ta ut flisan från din broders öga.

6 Ge inte det som är heligt åt hundarna, kasta ni inte heller era pärlor framför svinen, att de inte ska trampa dem under sina fötter, och vänder sig om och ska slita er i stycken.

7 Be, och det skall bli skänkt åt er; sök, och ni skall finna; bulta, och det skall öppnas för er:

8 Ty var och en som ber, *han* får; och han som söker finner; och åt honom som bultar skall det öppnas.

9 Eller, vem är *den* man av er, vilken, om hans son ska be om bröd, kommer ge honom en sten?

10 Eller om han ska be om en fisk, kommer ge honom en orm?

11 Om nu ni, varande onda, förstår att ge goda gåvor åt era barn, hur mycket mer skall *då inte* er Fader, som är i himlen, ge goda ting åt dem som ber honom?

12 Alltså, allt som ni än skulle vilja att människor skulle göra för er, *så skall* ni också göra för dem: ty detta är lagen och profeterna.

13 Gå ni in vid den trånga porten: ty vid *är* den porten, och bred *är* den vägen, som leder till undergång, och det är många som går in vid den:

14 Ty den porten *är* trång, och den vägen *är* smal, som leder till liv, och det är få som finner den.

15 Akta er för falska profeter, som kommer till er i fårakläder, men i sitt inre är rovgiriga vargar.

16 Ni skall känna dem genom deras frukt. Samlar människor in vindruvor från törnen, eller fikon från tistlar?

17 Så frambringa varje gott träd god frukt; men ett ruttet träd frambringa ond frukt.

18 Ett gott träd kan inte frambringa ond frukt, ej heller *kan* ett ruttet träd frambringa god frukt.

19 Varje träd som inte frambringa god frukt huggs ner, och kastas i elden.

20 Alltså skall ni känna dem genom deras frukt.

21 Inte alla som säger till mig, Herre, Herre, skall gå in till himmelriket; utan han som gör min Faders vilja som är i himlen.

22 Många kommer säga till mig på den dagen, Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn? Och i ditt namn kastat ut demoner? Och i ditt namn gjort många underbara gärningar?

23 Och då kommer jag bekänna för dem, Jag kände er aldrig: gå bort ifrån mig, ni som verkar

orättfärdighet.

24 **Därför, vem som än hör dessa mina ord, och gör dem, honom kommer jag likna vid en vis man, som byggde sitt hus på en klippa:**

25 Och regnet föll, och floderna kom, och vindarna blåste, och slog mot det huset; och det föll inte: ty det var grundat på en klippa.

26 **Och var och en som hör dessa mina ord, och inte gör dem, skall liknas vid en dåraktig man, som byggde sitt hus på sanden:**

27 **Och regnet föll, och floderna kom, och vindarna blåste, och slog mot det huset; och det föll: och stort var dess fall.**

28 Och det skedde, *att* när Jesus hade avslutat dessa tal, var folket häpnade över hans lära:

29 Ty han undervisade dem såsom *en som* har auktoritet, och inte som de skriftlärda.

Kapitel 8

1 När han gick ner från berget följde stora folkskaror honom.

2 Och, se, där kom en spetälsk man och tillbad honom, sägande, Herre, om du ska vilja, kan du göra mig ren.

3 Och Jesus sträckte fram *sin* hand, och rörde vid honom, sägande, **Jag vill; bli du ren.** Och genast var hans spetälska renad.

4 Och Jesus säger till honom, **Se till att du inte berättar detta för någon; utan gå din väg, visa dig för prästen, och bär fram den offergåva som Moses befalld, till ett vittnesbörd för dem.**

5 Och när Jesus kom in till Kapernaum, kom där en officer till honom, bedjande honom,

6 Och sägande, Herre, min tjänare ligger hemma lam, svårt plågad.

7 Och Jesus säger till honom, **Jag skall komma och hela honom.**

8 Officeren svarade och sa, Herre, jag är inte värdig att du skulle gå in under mitt tak: men säg endast ordet, och min tjänare skall bli helad.

9 Ty jag är en man under befäl, havande soldater under mig: och jag säger till denne *man*, Gå, och han går; och till en annan, Kom, och han kommer; och till min tjänare, Gör detta, och han gör *det*.

10 När Jesus hörde *detta*, förundrade han sig, och sade till dem som följde *honom*, **Sannerligen jag säger till er, jag har inte funnit så stor tro, nej, inte i Israel.**

11 **Och jag säger till er, Att många skall komma från öster och väster, och skall sitta ner med Abraham, och Isak, och Jakob, i himmelriket.**

12 **Men rikets barn skall kastas ut i yttersta mörker: där kommer vara gråt och tandagnisslan.**

13 Och Jesus sa till officeren, **Gå din väg; och såsom du har trott, så blir det gjort åt dig.** Och i samma stund blev hans tjänare helad.

14 Och när Jesus kom in i Petrus hus, såg han *att* hans svärmor låg, och var febersjuk.

15 Och han rörde vid hennes hand, och febern lämnade henne: och hon steg upp, och tjänade dem.

16 När kvällen var kommen, hämtade de till honom många som var besatta av demoner: och han kastade ut andarna med *sitt* ord, och helade alla som var sjuka:

17 Att det skulle uppfyllas som talades genom profeten Jesaja, sägande, Han tog själv våra svagheter, och bar våra sjukdomar.

18 När nu Jesus såg stora folkskaror omkring sig, gav han

befallning om att fara iväg till den andra sidan.

19 Och en viss skriftlörd kom, och sa till honom, Mästare, jag kommer följa dig vart du än ska gå.

20 Och Jesus säger till honom, **Rävarna har lyor, och himlens fåglar har nästen; men Människosonen har ingenstans att lägga *sitt* huvud.**

21 Och en annan av hans lärjungar sa till honom, Herre, tillåt mig att först gå och begrava min far.

22 Men Jesus sa till honom, **Följ mig; och låt de döda begrava sina döda.**

23 Och när han steg på ett skepp, följde hans lärjungar honom.

24 Och, se, en väldig storm uppstod på sjön, så att skeppet försvann under vågorna: men han sov.

25 Och hans lärjungar kom till *honom*, och väckte honom, sägande, Herre, rädda oss: vi förgås.

26 Och han säger till dem, **Varför är ni rädda, O ni klenroende?** Sedan steg han upp, och tillrättavisade vindarna och sjön; och ett stort lugn uppstod.

27 Men männen häpnade, sägande, Vilken slags man är denne, att till och med vindarna och sjön lyder honom!

28 Och när han kom till den andra sidan, in till gergesenernas land, mötte där honom två *som var* besatta av demoner, kommande ut från gravarna, mycket vildsinta, så att ingen man kunde passera förbi den vägen.

29 Och, se, de ropade ut, sägande, Vad har vi att göra med dig, Jesus, du Guds Son? Har du kommit hit för att pina oss innan den tiden?

30 Och långt ifrån dem var där en stor svinhjord betande.

31 Så demonerna bad honom, sägande, Om du kastar ut oss, tillåt oss *då* att fara bort in i svinhjorden.

32 Och han sa till dem, **Gå.** Och när de kom ut, for de in i svinhjorden: och, se, hela svinhjorden rusade nerför en brant ner i sjön, och dog i vattnet.

33 Och de som betade dem flydde, och for iväg in till staden, och berättade allt, och vad som hade skett med dem som var besatta av demoner.

34 Och, se, hela staden kom ut för att möta Jesus: och när de såg honom, bad de *honom* att han skulle fara bort ifrån deras gränsområde.

Kapitel 9

1 Och han gick på ett skepp, och for över, och kom in till sin egen stad.

2 Och, se, de hämtade till honom en man som var lam, liggande på en bädd: och Jesus, seende deras tro, sa till den lame; **Son, var vid gott mod; dina synder är dig förlåtna.**

3 Och, se, vissa av de skriftlärda sa inom sig själva, Denne *man* hädar.

4 Och Jesus, vetande deras tankar, sa, **Varför tänker ni ont i era hjärtan?**

5 **Ty vilket är lättare, att säga, Dina synder är dig förlåtna; eller att säga, Stå upp, och gå?**

6 **Men att ni må veta att Människosonen har makt på jorden att förlåta synder,** (sedan säger han till den lame.) **Stå upp, ta din bädd, och gå till ditt hus.**

7 Och han steg upp, och gick iväg till sitt hus.

8 Men när folksamlingen såg *detta*, häpnade de, och prisade Gud, som hade givit sådan makt åt människor.

9 Och medan Jesus gick därifrån, såg han en man, vid namn Matteus, sittande vid tullen: och han säger till honom, **Följ mig.** Och han stod upp, och följde honom.

10 Och det hände sig, medan Jesus satt till bords i huset, se, *att* många publikaner och syndare kom och satte sig

ner med honom och hans lärjungar.

11 Och när fariseerna såg *det*, sa de till hans lärjungar, Varför äter er mästare med publikaner och syndare?

12 Men när Jesus hörde *detta*, sa han till dem, **De som är friska behöver inte en läkare, utan de som är sjuka.**

13 **Men gå ni och lär er vad *detta* betyder, Jag vill ha barmhärtighet, och inte offer: ty jag har inte kommit för att kalla de rättfärdiga, utan syndare till sinnesändring.**

14 Sedan kom Johannes lärjungar till honom, sägande, Varför fastar vi och fariseerna ofta, men dina lärjungar fastar inte?

15 Och Jesus sa till dem, **Kan brudkammarens barn sörja, så länge brudgummen är hos dem? Men dagarna skall komma, när brudgummen ska tas ifrån dem, och då skall de fasta.**

16 **Ingen sätter ett stycke nytt tyg på ett gammalt plagg, ty det som sätts in för att fylla upp tar *då* bort ifrån plagget, och hålet blir värre.**

17 **Inte heller slår man nytt vin i gamla flaskor: för annars går flaskorna sönder, och vinet spills ut, och flaskorna förstörs: utan man slår nytt vin i nya flaskor, och *så* blir båda bevarade.**

18 Medan han talade dessa ting till dem, se, *då* kom där en viss föreståndare, och tillbad honom, sägande, Min dotter har just nu dött: men kom och lägg din hand på henne, och hon skall leva.

19 Och Jesus stod upp, och följde honom, och *likaså* hans lärjungar.

20 Och, se, en kvinna, som hade haft blödningar *i* tolv år, kom bakom *honom*, och vidrörde kanten av hans klädnad:

21 Ty hon sa för sig själv, Om jag endast må röra vid hans klädnad, kommer jag bli hel.

22 Men Jesus vände sig om, och när han såg henne, sa han, **Dotter, var vid gott mod; din tro har gjort dig hel.** Och kvinnan var hel från den stunden.

23 Och när Jesus kom till föreståndarens hus, och såg flöjtblåsarna och folket görande väsen,

24 Sa han till dem, **Lämna plats: ty flickan är inte död, utan sover.** Och de hänskrattade åt honom.

25 Men när folket hade visats ut, gick han in, och tog henne vid handen, och flickan vaknade.

26 Och ryktet om detta gick ut över hela det området.

27 Och när Jesus gav sig av därifrån, följde två blinda män honom, ropande, och sägande, *Du* Davids son, förbarma dig över oss.

28 Och när han hade kommit in till huset, kom de blinda männen till honom: och Jesus säger till dem, **Tror ni att jag förmår att göra detta?** De sa till honom, Ja, Herre.

29 Då rörde han vid deras ögon, sägande, **Ske åt er enligt er tro.**

30 Och deras ögon öppnades; och Jesus befälde dem strängt, sägande, **Se till att ingen får veta *detta*.**

31 Men de, när de hade gett sig av, spred ut ryktet om honom i hela den trakten.

32 Medan de gick ut, se, *då* förde de till honom en stum man besatt av en demon.

33 Och när demonen hade blivit utkastad, talade den stumme: och folkskarorna häpnade, sägande, Aldrig har det blivit sett i Israel på detta sätt.

34 Men fariseerna sa, Han kastar ut demoner genom demonernas furste.

35 Och Jesus gick runt *i* alla städerna och byarna, undervisande i deras synagogor, och predikande rikets evangelium, och helande varje sjukdom och varje krämpa bland folket.

36 Men när han såg folkskarorna, kände han medlidande med dem, ty de var utmattade, och förskingrade, liksom får som inte har en herde.

37 Då säger han till sina lärjungar, **Skörden är sannerligen stor, men arbetarna är få;**

38 **Be ni därför skördens Herre, att han ska sända ut arbetare in till sin skörd.**

Kapitel 10

1 Och när han hade kallat till *sig* sina tolv lärjungar, gav han dem makt *över* orena andar, till att kasta ut dem, och till att hela all slags sjukdom och all slags krämpa.

2 Dessa är nu namnen på de tolv apostlarna; Den förste, Simon, som kallas Petrus, och hans bror Andreas; Jakob Sebedeus *son*, och hans bror Johannes;

3 Filippus, och Bartolomeus; Tomas, och publikanen Matteus; Jakob Alfeus *son*, och Lebbeus, vars tillnamn var Taddeus;

4 Simon kanaaniten, och Judas Iskariot, vilken också förrådde honom.

5 Dessa tolv sände Jesus ut, och befälde dem, sägande, **Far inte in på hedningarnas väg, och gå inte in till någon samaritisk stad:**

6 **Utan gå snarare till de vilsegångna fåren av Israels hus.**

7 **Och när ni går, predika, sägande, Himmelriket är nära.**

8 **Hela de sjuka, gör de spetälska rena, uppväck de döda, kasta ut demoner: ni har gratis fått, *så* ge gratis.**

9 **Skaffa *er* inte heller guld, eller silver, eller mässing i era fickor,**

10 **Eller en väska för *er* resa, ej heller två klädnader, inte heller skor, eller stavar: ty arbetaren är värd sin mat.**

11 **Och vilken stad eller by ni än ska gå in till, ta reda på vem *som* är värdig i den; och stanna där tills ni ska gå därifrån.**

12 **Och när ni kommer in till ett hus, hälsa det.**

13 **Och om huset ska vara värdigt, låt er frid komma över det: men om det inte ska vara värdigt, låt *då* er frid vända tillbaka till er.**

14 **Och vem än som inte ska ta emot er, eller inte ska höra på era ord, när ni går ut ur det huset eller *den* staden, skaka av dammet från era fötter.**

15 **Sannerligen jag säger till er, Det kommer vara drägligare för Sodom och Gomorras land på domens dag, än för den staden.**

16 **Se, jag sänder ut er som får ibland vargar: var ni därför kloka som ormar, och harmlösa som duvor.**

17 **Men akta er för människor: ty de kommer överlämna er åt domstolar, och de kommer prygla er i sina synagogor;**

18 **Och ni kommer bli förda inför makthavare och kungar för min skull, till ett vittnesmål mot dem och hedningarna.**

19 **Men när de ska överlämna er, bekymra er inte för hur eller vad ni ska säga: ty det kommer bli givet er i den stunden vad ni ska säga.**

20 **Ty det är inte ni som talar, utan er Faders Ande som talar i er.**

21 **Och brodern kommer utlämna brodern till döden, och fadern barnet: och barnen kommer resa sig upp emot *sina* föräldrar, och orsaka att de blir dödade.**

22 **Och ni kommer vara hatade av alla *människor* på grund av mitt namn: men han som håller ut till slutet**

skall räddas.

23 Men när de ska förfölja er i den staden, fly ni *då* till en annan: ty sannerligen jag säger till er, Ni ska inte ha gått igenom Israels städer, innan Människosonen ska komma.

24 Lärjungen är inte över *sin* mästare, inte heller tjänaren över sin herre.

25 Det är fullgott för lärjungen att han må bli som sin mästare, och tjänaren som sin herre. Om de har kallat husets mästare Beelsebub, hur mycket mer *skall de då inte kalla* hans husfolk?

26 Frukta dem därför inte: ty det finns ingenting dolt, som inte kommer bli uppenbart; och *ingenting gömt*, som inte kommer bli känt.

27 Vad jag berättar för er i mörker, tala *det* i ljuset: och vad ni hör i örat, predika *det* uppe på hustaken.

28 Och frukta inte dem som dödar kroppen, men inte förmår att döda själen: utan frukta snarare honom som förmår att förgöra både själ och kropp i helvetet.

29 Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Och inte en av dem kommer falla till marken utan er Fader.

30 Men själva hårstråna på ert huvud är alla räknade.

31 Var ni alltså inte rädda, ni är mer värda än många sparvar.

32 Alltså, vem som än skall erkänna mig inför människor, honom kommer också jag erkänna inför min Fader som är i himlen.

33 Men vem än som ska förneka mig inför människor, honom kommer också jag förneka inför min Fader som är i himlen.

34 Tänk inte att jag har kommit för att sända fred på jorden: jag kom inte för att sända fred, utan ett svärd.

35 Ty jag har kommit för att vålla splittring, en man mot sin far, och dottern mot sin mor, och sonhustrun mot sin svärmor.

36 Och en mans eget hushåll *skall bli* hans fiender.

37 Han som älskar far eller mor mer än *han älskar* mig, är mig inte värdig: och han som älskar son eller dotter mer än *han älskar* mig, är mig inte värdig.

38 Och han som inte tar sitt kors, och följer efter mig, är mig inte värdig.

39 Han som finner sitt liv kommer förlora det: och han som förlorar sitt liv för min skull kommer finna det.

40 Han som mottar er mottar mig, och han som mottar mig mottar honom som sände mig.

41 Han som mottar en profet i en profets namn kommer få en profets belöning; och han som mottar en rättfärdig man i en rättfärdig mans namn skall få en rättfärdig mans belöning.

42 Och vem än som endast ska ge ett glas kallt *vatten* att dricka åt en av dessa små i en lärjunges namn, sannerligen jag säger till er, han ska alls inte förlora sin belöning.

Kapitel 11

1 Och det skedde, *att* när Jesus hade avslutat att befälla sina tolv lärjungar, gav han sig av därifrån för att undervisa och för att predika i deras städer.

2 När nu Johannes hade hört om Kristi gärningar i fångelset, sände han två av sina lärjungar,

3 Och sa till honom, Är du han som skulle komma, eller väntar vi på en annan?

4 Jesus svarade och sa till dem, **Gå och återberätta för Johannes de ting som ni hör och ser:**

5 De blinda får sin syn, och de lama vandrar, de spetälska renas, och de döva hör, de döda uppväcks, och de fattiga får evangeliet predikat för sig.

6 Och välsignad vara *han*, vem än som inte ska ta anstöt av mig.

7 Och medan de gav sig av, började Jesus att säga till folkskarorna om Johannes, **Vad gick ni ut i ödemarken för att se? Ett strå svajande med vinden?**

8 Men vad gick ni ut för att se? En man klädd i fina kläder? Se, de som bär fina *kläder* finns i kungars hus.

9 Men vad gick ni ut för att se? En profet? Ja, jag säger till er, och mer än en profet.

10 Ty denne är *han*, om vilken det är skrivet, **Se, jag sänder min budbärare framför ditt ansikte, som skall bereda din väg framför dig.**

11 Sannerligen jag säger till er, Bland dem som är födda av kvinnor har inte en större uppstått än Johannes Döparen: likväl, han som är minst i himmelriket är större än han.

12 Och från Johannes Döparens dagar till nu ansätts himmelriket, och de aggressiva fångar det.

13 Ty alla profeterna och lagen profeterade ända till Johannes.

14 Och om ni vill ta emot *det*, denne är Elia, som skulle komma.

15 Han som har öron att höra *med*, låt honom höra.

16 Men vad skall jag likna denna generation vid? Den är lik barn sittande på torget, och ropande till sina kamrater,

17 Och sägande, Vi har spelat flöjt för er, och ni har inte dansat; vi har sört för er, och ni har inte sört.

18 Ty Johannes kom, varken ätande eller drickande, och de säger, Han har en demon.

19 Människosonen kom, ätande och drickande, och de säger, Se en glupsk man, och en vindrinkare, en vän till publikaner och syndare. Men visdomen blir rättfärdiggjord av hennes barn.

20 Sedan började han att angripa de städer i vilka de flesta av hans mäktiga gärningar blev gjorda, eftersom de inte ändrade sinne:

21 **Ve dig, Korasin! Ve dig, Bethsaida!** Ty om de mäktiga gärningar, som gjordes i er, hade blivit gjorda i Tyrus och Sidon, skulle de ha ändrat sinne för länge sedan i säcktyg och aska.

22 Men jag säger till er, Det kommer vara drägligare för Tyrus och Sidon vid domens dag, än för er.

23 Och du, Kapernaum, som har höjts upp till himlen, *du* kommer föras ner ända till helvetet: ty om de mäktiga gärningar, som har blivit gjorda i dig, hade blivit gjorda i Sodom, skulle det ha stått kvar till denna dag.

24 Men jag säger till er, Att det kommer vara drägligare för Sodoms land på domens dag, än för dig.

25 Vid den tiden svarade Jesus och sa, **Jag tackar dig, O Fader, himlens och jordens Herre, eftersom du har gömt dessa ting från de visa och välbetänkta, och har uppenbarat dem för barn.**

26 **Ja, Fader: ty så såg det gott ut i din åsyn.**

27 **Alla ting är överlämnade åt mig av min Fader: och ingen man känner Sonen, utom Fadern; inte heller känner någon man Fadern, utom Sonen, och *han*, vem än Sonen ska vilja uppenbara *honom* för.**

28 Kom till mig, alla *ni* som arbetar och är nedtyngda, och jag kommer ge er vila.

29 Tag på er mitt ok, och lär av mig; ty jag är ödmjuk och lågmäld till hjärtat: och ni skall finna vila för era

själar.

30 Ty mitt ok är lättamt, och min börda är lätt.

Kapitel 12

1 Vid den tiden gick Jesus genom sädesfälten på sabbatsdagen; och hans lärjungar var mycket hungriga, och började att plocka axen, och att äta.

2 Men när fariseerna såg *det*, sa de till honom, Se, dina lärjungar gör det som är olagligt att göra på sabbatsdagen.

3 Men han sa till dem, **Har ni inte läst vad David gjorde, när han var hungrig, och de som var med honom;**

4 **Hur han gick in till Guds hus, och åt av skådebröden, vilka inte var tillåtna att äta för honom, och inte heller för dem som var med honom, utan endast för prästerna?**

5 **Eller har ni inte läst i lagen, hur prästerna på sabbatsdagarna i templet kränker sabbaten, men är oklanderliga?**

6 Men jag säger till er, Att på denna plats finns *en som är större än templet.*

7 Men om ni hade vetat vad *detta* betyder, **Jag vill ha barmhärtighet, och inte offer**, skulle ni inte ha fördömt de oskyldiga.

8 Ty Människosonen är även sabbatsdagens Herre.

9 Och när han hade gett sig av därifrån, gick han in till deras synagoga:

10 Och, se, där fanns en man som hade *en* förtvinad hand. Och de frågade honom, sägande, Är det tillåtet att hela på sabbatsdagarna? Att de skulle kunna anklaga honom.

11 Och han sa till dem, **Vem är *den* man bland er, som skall ha ett får, och om det ska falla ner i en grop på sabbatsdagen, inte kommer gripa tag i det, och lyfta upp det?**

12 **Hur mycket mer är nu *inte* en man än ett får? Alltså är det tillåtet att göra gott på sabbatsdagarna.**

13 Sedan säger han till mannen, **Sträck fram din hand.** Och han sträckte fram *den*; och den blev återställd *och* frisk, som den andra.

14 Då gick fariseerna ut, och höll ett samråd mot honom, om hur de skulle kunna förgöra honom.

15 Men då Jesus visste *det*, drog han sig undan därifrån: och stora folkskaror följde honom, och han helade dem alla;

16 Och befallde dem att de inte skulle göra honom uppenbar:

17 Att det skulle uppfyllas som talades genom profeten Jesaja, sägande,

18 Se min tjänare, som jag har valt; min älskade, i vilken min själ har sitt välbehag: jag kommer lägga min ande på honom, och han skall tillkännage dom till hedningarna.

19 Han skall inte tvista, eller ropa ut; inte heller skall någon man höra hans röst på gatorna.

20 Ett brutet strå skall han inte bryta av, och rykande veke kommer han inte släcka, till dess han ska sända ut domen till seger.

21 Och på hans namn skall hedningarna förtrösta.

22 Sedan fördes till honom en *som var* besatt av en demon, blind, och stum: och han helade honom, så att den blinde och stumme både talade och såg.

23 Och allt folket häpnade, och sa, Är inte denne Davids son?

24 Men när fariseerna hörde *det*, sa de, Denne *gosse* kastar inte ut demoner, utom med demonernas furste Beelsebub.

25 Och Jesus visste om deras tankar, och sa till dem, Varje rike *som är* söndrat mot sig självt blir ödelagt; och varje stad eller hus *som är* söndrat mot sig själv kommer inte att bestå:

26 Och om Satan kastar ut Satan, *så* är han söndrad mot sig själv; hur skall då hans rike förbli?

27 Och om jag kastar ut demoner med Beelsebub, med vem kastar era barn ut *dem*? De kommer därför vara era domare.

28 Men om jag kastar ut demoner med Guds Ande, då har Guds rike kommit till er.

29 Hur annars kan någon gå in i en stark mans hus, och plundra hans tillhörigheter, om han inte först ska binda den starke mannen? Och sedan skall han plundra hans hus.

30 Han som inte är med mig är emot mig; och han som inte samlar med mig *han* skingrar.

31 Därför säger jag till er, All slags synd och hädelse kommer bli människor förlåtet: men hädelsen *mot* den Helige Anden kommer inte bli människor förlåtet.

32 Och vem som än ska tala ett ord mot Människosonen, *så* skall det bli honom förlåtet: men vem än som ska tala mot den Helige Anden, *så* skall det inte bli honom förlåtet, varken i denna värld, ej heller i den kommande *världen*.

33 Gör antingen trädet gott, och dess frukt god; eller gör trädet ruttet, och dess frukt ruttet: ty trädet känner *man* av *dess* frukt.

34 O huggormars släkte, hur kan ni, varande onda, tala goda ting? Ty munnen talar från hjärtats överflöd.

35 En god man tar från hjärtats goda förråd fram goda ting; och en ond man tar från det onda förrådet fram onda ting.

36 Men jag säger till er, Att varje tomt ord som människor ska tala, skall de göra räkenskap för på domens dag.

37 Ty efter dina ord kommer du rättfärdiggöras, och efter dina ord kommer du fördömas.

38 Då svarade vissa av de skrifflärda och fariseerna, sägande, Mästare, vi vill se ett tecken ifrån dig.

39 Men han svarade och sa till dem, Ett ont och horiskt släkte söker efter ett tecken; och inget tecken kommer givas till det, utom profeten Jonas tecken:

40 Ty liksom Jona tre dagar och tre nätter var i valens buk; så kommer Människosonen tre dagar och tre nätter vara i jordens sköte.

41 Nineves män kommer uppstå vid domen med denna generation, och kommer fördöma den: eftersom de ändrade sinne vid Jonas predikan; och, se, här *är en som är större än Jona.*

42 Söderns drottning kommer uppstå vid domen med denna generation, och kommer fördömda den: ty hon kom från jordens ände för att höra Solomons visdom; och, se, här *är en som är större än Solomon.*

43 När den orene anden ska ha farit ut ur en man, vandrar han genom torra ställen, sökande vila, och finner ingen.

44 Sedan säger han, Jag skall återvända till mitt hus varifrån jag kom ut; och när han kommer *tillbaka*, finner han *det* tomt, städat, och ordnat.

45 Då går han, och tar med sig sju andra andar än mer onda än han själv, och de går in och bor där: och det sista *tillståndet* är värre än det första för den mannen. Så kommer också ske med denna ondskefulla generation.

46 Medan han ännu talade till folket, se, *då* stod *hans* mor och hans bröder utanför, sökande att tala med honom.
47 Då sa någon till honom, Se, din mor och dina bröder står utanför, önskande att *få* tala med dig.
48 Men han svarade och sa till honom som berättade för honom, **Vem är min mor? Och vilka är mina bröder?**
49 Och han räckte ut sin hand mot sina lärjungar, och sa, **Se min mor och mina bröder!**
50 **Ty vem än som ska göra min Faders vilja som är i himlen, densamme är min bror, och syster, och mor.**

Kapitel 13

1 Samma dag gick Jesus ut från huset, och satt vid sjön.
2 Och stora folkskaror församlades till honom, så att han gick på ett skepp, och satt; och hela folksamlingen stod på stranden.
3 Och han talade många ting till dem i liknelser, sägande, **Se, en såningsman gick ut för att så;**
4 **Och när han sådde, föll somligt vid vägen, och fåglarna kom och åt upp det;**
5 **Somligt föll på stenig mark, där det inte hade mycket jord: och det växte genast upp, eftersom det inte hade djup jord;**
6 **Och när solen var uppe, blev det bränt; och eftersom det inte hade rot, vissnade det bort.**
7 **Och somligt föll bland törnen; och törnena växte upp, och kvävde det;**
8 **Men annat föll i god jord, och bar frukt, somligt hundrafalt, somligt sextiofalt, somligt trettiofalt.**
9 **Den som har öron att höra *med*, låt honom höra.**
10 Och lärjungarna kom, och sa till honom, Varför talar du till dem i liknelser?
11 Han svarade och sa till dem, **Eftersom det åt er är givet att känna himmelrikets mysterier, men åt dem är det inte givet.**
12 **Ty vem än som har, åt honom kommer givas, och han kommer ha i överflöd: men vem än som inte har, från honom kommer också det *som* han har tas bort.**
13 **Därför talar jag till dem i liknelser: eftersom, seende, ser de inte; och hörande, hör de inte, ej heller förstår de.**
14 **Och i dem uppfylls Jesajas profetia, som säger, Med hörseln kommer ni höra, och ska inte förstå; och seende skall ni se, och ska inte uppfatta:**
15 **Ty detta folks hjärta är förhärdat, och deras öron är tröga till att höra, och deras ögon har de stängt; att de inte någon gång skulle se med *sina* ögon och höra med *sina* öron, och skulle förstå med *sitt* hjärta, och skulle bli konverterade, och jag skulle hela dem.**
16 Men välsignade *är* era ögon, ty de ser: och era öron, ty de hör.
17 Ty sannerligen jag säger till er, Att många profeter och rättfärdiga *män* har önskat att se *de ting* som ni ser, och har inte sett *dem*; och att höra *de ting* som ni hör, och har inte hört *dem*.
18 Hör ni därför liknelsen om såningsmannen.
19 När någon hör ordet om riket, och inte förstår *det*, då kommer den onde, och rycker bort det som blev sått i hans hjärta. Denne är han som fick sådd vid vägen.
20 Men han som fick sådden på stenig mark, han är densamme som hör ordet, och genast tar emot det med glädje;
21 Dock har han inte rot i sig, utan står till en tid: ty när bedrövelse eller förföljelse uppstår på grund av

ordet, tar han snart anstöt.

22 **Han som bland törnen också fick sådd är han som hör ordet; och omsorgen för denna världen, och rikedomens bedräglighet, kväver ordet, och han blir ofruktbar.**

23 Men han som fick sådd i god jord är han som hör ordet, och förstår *det*; vilken också bär frukt, och frambringar, somliga hundrafalt, somliga sextio, somliga trettio.

24 En annan liknelse framställde han för dem, sägande, **Himmelriket är likt en man som sådde god säd i sin åker:**

25 Men medan människorna sov, kom hans fiende och sådde ogräs bland vetet, och gick sin väg.

26 Men när strået hade kommit upp, och bar frukt, då visade sig också ogräset.

27 Så den herrrens tjänare kom och sa till honom, **Herrn, sådde du inte god säd i din åker? Varifrån har den då *fått* ogräs?**

28 Han sa till dem, En fiende har gjort detta.

Tjänarna sa till honom, Vill du då att vi går och ska samla upp det?

29 Men han sa, Nej; att ni inte medan ni samlar upp ogräset, också ska rycka upp vetet med dem.

30 Låt båda växa tillsammans fram till skördetiden: och i skördetiden kommer jag säga till skördemännen, Samla först ihop ogräset, och bind dem i knippen till att brännas upp: men samla in vetet till min lada.

31 En annan liknelse framställde han för dem, sägande, **Himmelriket är likt ett senapskorn, som en man tog, och sådde i sin åker:**

32 Som förvisso är det minsta av alla frön: men när det ska ha växt till, är det störst bland kryddväxter, och blir *till* ett träd, så att himlens fåglar kommer och bor i dess grenar.

33 En annan liknelse talade han till dem; **Himmelriket är likt surdeg, som en kvinna tog, och blandade in i tre mått mjöl, tills allt var syrat.**

34 Alla dessa ting talade Jesus till folkskaran i liknelser; och utan en liknelse talade han inte till dem:

35 Att de skulle uppfyllas som talades genom profeten, sägande, **Jag kommer öppna min mun till liknelser; jag kommer uttala ting som har varit hemlighållna från världens grundläggning.**

36 Sedan skickade Jesus iväg folkskaran, och gick in till huset: och hans lärjungar kom till honom, sägande, Förklara liknelsen om ogräset i åkern för oss.

37 Han svarade och sa till dem, **Han som sår den goda säden är Människosonen;**

38 Åkern är världen; den goda säden är rikets barn; men ogräset är den ondes barn;

39 Fienden som sådde dem är djävulen; skördetiden är världens slut; och skördemännen är änglarna.

40 Såsom alltså ogräset samlas ihop och bränns upp i elden; så kommer det *också* ske vid denna världens slut.

41 Människosonen kommer sända ut sina änglar, och de skall ifrån hans rike samla ihop allting som är till anstöt, och dem som gör ondska;

42 Och skall kasta in dem i en brinnande ugn: där kommer vara gråt och tandagnisslan.

43 Då skall de rättfärdiga skina som solen i sin Faders rike. Den som har öron att höra *med*, låt honom höra.

44 Återigen, himmelriket är likt en skatt, gömd i en åker; vilken när en man har funnit, han gömmer, och i glädjen över den går *han* och säljer allt som han har,

och köper den åkern.

45 Återigen, himmelriket är likt en köpman, sökande fina pärlor:

46 Som, när han hade funnit en mycket dyrbar pärla, gick och sålde allt som han hade, och köpte den.

47 Återigen, himmelriket är likt ett nät, som kastades i havet, och samlade in av varje slag:

48 Vilket, när det var fullt, de drog till stranden, och satt ner, och samlade de goda i käril, men kastade iväg de dåliga.

49 Så kommer ske vid världens slut: änglarna skall gå ut, och skilja de onda ifrån de rättfärdiga,

50 Och skall kasta in dem i den brinnande ugnen: där kommer vara gråt och tandagnisslan.

51 Jesus säger till dem, **Har ni förstått alla dessa ting?**

De säger till honom, Ja, Herre.

52 Sedan sa han till dem, **Därför är varje skriftlärdd som är lärd för himmelriket lik en man som är en familjefar, som hämtar ut nytt och gammalt ur sitt förråd.**

53 Och det skedde, att när Jesus hade avslutat dessa liknelser, gav han sig av därifrån.

54 Och när han kom till sin egen hemtrakt, undervisade han dem i deras synagoga, så att de häpnade, och sa, Varifrån har denne *man* denna visdom, och *dessa* mäktiga gärningar?

55 Är inte denne snickarens son? Heter inte hans mor Maria? Och hans bröder, Jakob, och Joses, och Simon, och Judas?

56 Och hans systrar, är de inte alla hos oss? Varifrån har då denne *man* fått alla dessa ting?

57 Och de tog anstöt av honom. Men Jesus sa till dem, **En profet är inte föraktad, utom i sin egen hemtrakt, och i sitt eget hus.**

58 Och han gjorde inte många mäktiga gärningar där på grund av deras otro.

Kapitel 14

1 Vid den tiden hörde tetrarken Herodes ryktet om Jesus,
2 Och sa till sina tjänare, Denne är Johannes Döparen; han är uppstånden från de döda; och därför visar sig mäktiga gärningar i honom.

3 Ty Herodes hade låtit gripa Johannes, och binda honom, och sätta *honom* i fängelse för Herodias skull, hans bror Filippus hustru.

4 Ty Johannes sa till honom, Det är inte tillåtet för dig att ha henne.

5 Och viljande att döda honom, fruktade han folket, ty de höll honom för en profet.

6 Men när Herodes födelsedag firades, dansade Herodias dotter inför dem, och behagade Herodes.

7 Varpå han med en ed lovade att skänka henne vad än hon skulle be om.

8 Och hon, varande i förväg instruerad av sin mor, sa, Ge mig här på ett fat Johannes Döparens huvud.

9 Och kungen blev bedrövad: dock, för edens skull, och för dem som satt till bords med honom, befallde han att *det* skulle givas *henne*.

10 Och han sände, och halshögge Johannes i fängelset.

11 Och hans huvud hämtades på ett fat, och gavs åt flickan: och hon bar *det* till sin mor.

12 Och hans lärjungar kom, och tog kroppen, och begravde den, och gick och berättade för Jesus.

13 När Jesus hörde *om det*, for han därifrån med skepp till en ödslig plats avsides: och när folket hade hört *därom*,

följde de efter honom till fots ifrån städerna.

14 Och Jesus gick fram, och såg en stor folkskara, och förbarmade sig över dem, och han helade deras sjuka.

15 Och när det blev kväll, kom hans lärjungar till honom, sägande, Detta är en öde trakt, och klockan är nu framskriden; sänd iväg folket, att de må gå in till byarna, och köpa sig mat.

16 Men Jesus sa till dem, **De behöver inte gå iväg; ge ni dem att äta.**

17 Och de säger till honom, Vi har bara fem limpor, och två fiskar här.

18 Han sa, **Hämta hit dem till mig.**

19 Och han befallde folkskaran att sitta ner på gräset, och tog de fem limpor, och de två fiskarna, och tittande upp åt himlen, välsignade han, och bröt, och gav limporna åt *sina* lärjungar, och lärjungarna åt folket.

20 Och alla de åt, och blev mätta: och de samlade upp tolv fulla korgar med bitarna som blev över.

21 Och de som hade ätit var omkring femtusen män, fränsett kvinnor och barn.

22 Och genast framtvingade Jesus *sina* lärjungar att kliva på ett skepp, och att före honom fara över till den andra sidan, medan han skickade iväg folkskarorna.

23 Och när han hade sänt iväg folkskarorna, gick han ensam upp i ett berg för att be: och när kvällen var kommen, var han där ensam.

24 Men skeppet var nu mitt *ute* på sjön, ansatt av vågorna: ty vinden låg emot *dem*.

25 Och i den fjärde nattvåkten gick Jesus till dem, vandrande på sjön.

26 Och när lärjungarna såg honom vandrande på sjön, blev de oroliga, sägande, Det är en ande; och de ropade av skräck.

27 Men genast talade Jesus till dem, sägande, **Var vid gott mod; det är jag; var inte rädda.**

28 Och Petrus svarade honom och sa, Herre, om det är du, befall mig att komma till dig på vattnet.

29 Och han sa, **Kom.** Och när Petrus steg ner ifrån skeppet, vandrade han på vattnet, för att gå till Jesus.

30 Men när han såg den starka vinden, blev han rädd; och *när han* började att sjunka, ropade han, sägande, Herre, rädda mig.

31 Och genast räckte Jesus ut *sin* hand, och grep tag i honom, och sa till honom, **O du klenroende, varför tvivlade du?**

32 Och när de kom in i skeppet, upphörde vinden.

33 Sedan kom de som var på skeppet och tillbad honom, sägande, Sannerligen, du är Guds Son.

34 Och när de hade farit över, kom de till Gennesarets område.

35 Och när männen från det stället kände igen honom, sände de ut till hela den trakten runt omkring, och förde alla som var sjuka till honom;

36 Och bönföll honom att de endast skulle få röra vid kanten av hans klädnad: och så många som rörde *honom* gjordes fullkomligt friska.

Kapitel 15

1 Sedan kom skriftlärda och fariseer till Jesus, vilka var ifrån Jerusalem, sägande,

2 Varför bryter dina lärjungar de äldstes tradition? Ty de tvättar inte sina händer när de ska äta bröd.

3 Men han svarade och sa till dem, **Varför bryter också ni Guds bud med er tradition?**

4 Ty Gud befallde, sägande, **Hedra din far och mor:**

och, **Han som förbannar far eller mor, låt honom döden dö.**

5 Men ni säger, Vem som än ska säga till *sin* far eller *sin* mor, Vad än som du skulle få av mig, *det går till offergåva*;

6 Och, *han som inte ska hedra sin far eller sin mor, han är fri från skyldighet mot sina föräldrar.* Alltså har ni gjort Guds bud om intet med er tradition.

7 Ni hycklare, rätt profeterade Jesaja om er, sägande,

8 **Detta folk närmar sig mig med sin mun, och ärar mig med sina läppar; men deras hjärta är långt ifrån mig.**

9 **Utan de tillber mig förgäves, undervisande lärar som är människobud.**

10 Och han kallade till sig folket, och sa till dem, **Hör, och förstå:**

11 **Det som går in genom munnen befläcker inte en människa; utan det som kommer ut ur munnen, det befläcker en människa.**

12 Då kom hans lärjungar, och sa till honom, Vet du att fariseerna tog anstöt, när de hörde detta tal?

13 Men han svarade och sa, **Varje planta, som min himmelske Fader inte har planterat, kommer ryckas upp med rötterna.**

14 **Låt dem vara: de är blinda ledare för de blinda. Och om de blinda ska leda de blinda, kommer båda falla i diket.**

15 Sedan svarade Petrus och sa till honom, Förklara denna liknelse för oss.

16 Och Jesus sa, **Är också ni fortfarande oförståndiga?**

17 **Förstår ni ännu inte, att vad än som går in i munnen går ner i magen, och går ut på avträdet?**

18 **Men de ting som går ut från munnen kommer ut från hjärtat; och de befläcker människan.**

19 **Ty ur hjärtat kommer onda tankar, mord, äktenskapsbrott, otukt, stöld, lögn, hädelser:**

20 **Det är detta som befläcker en människa: men att äta med otvättade händer befläcker inte en människa.**

21 Sedan gick Jesus därifrån, och for bort till Tyrus och Sidons gränsområden.

22 Och, se, en kanaaneisk kvinna kom ut ifrån dessa trakter, och ropade till honom, sägande, Förbarma dig över mig, O Herre, *du* Davids son; min dotter plågas svårt av en demon.

23 Men han svarade henne inte *med ett enda* ord. Och hans lärjungar gick fram och bad honom, sägande, Skicka iväg henne; ty hon ropar efter oss.

24 Men han svarade och sa, **Jag har inte blivit utsänd till andra än till de vilsegångna fåren av Israels hus.**

25 Då kom hon och tillbad honom, sägande, Herre, hjälp mig.

26 Men han svarade och sa, **Det är inte rätt att ta barnens bröd, och kasta det till hundar.**

27 Och hon sa, Sanning, Herre: ändå äter hundarna av de smulor som faller ifrån deras herrars bord.

28 Då svarade Jesus och sa till henne, **O kvinna, stor är din tro: ske åt dig som du önskar.** Och hennes dotter var hel ifrån den stunden.

29 Och Jesus gav sig av därifrån, och kom nära Galileiska sjön; och gick upp i ett berg, och satt ner där.

30 Och stora folkskaror kom till honom, havande med sig lama, blinda, stumma, invalider, och många andra, och lade dem vid Jesu fötter; och han helade dem:

31 Så att folket förundrade sig, när de såg de stumma tala, invaliderna bli hela, de lama gående, och de blinda seende: och de prisade Israels Gud.

32 Sedan kallade Jesus *till sig* sina lärjungar, och sa, **Jag förbarmar mig över folket, ty de har nu stannat hos mig i tre dagar, och har inget att äta: och jag vill inte sända iväg dem fastande, att de inte ska duka under på vägen.**

33 Och hans lärjungar säger till honom, Varifrån skulle vi få så mycket bröd i ödemarken, att mätta en så stor folkskara?

34 Och Jesus säger till dem, **Hur många limpor har ni?** Och de sa, Sju, och några få små fiskar.

35 Och han befälde folket att sitta ner på marken.

36 Och han tog de sju limporna och fiskarna, och tackade, och bröt *dem*, och gav åt sina lärjungar, och lärjungarna åt folket.

37 Och alla de åt, och blev mätta: och de samlade upp sju fulla korgar av *bröd*bitarna som blev över.

38 Och de som åt var fyratusen män, fränsett kvinnor och barn.

39 Och han skickade iväg folkskaran, och steg på skeppet, och for till Magdalas gränsområden.

Kapitel 16

1 Dit kom också fariseerna tillsammans med sadduceerna, frestande honom, och ville att han skulle visa dem ett tecken från himlen.

2 Han svarade och sa till dem, **När det är kväll, säger ni, Det kommer bli vackert väder: ty himlen är röd.**

3 **Och på morgonen, Det kommer bli dåligt väder idag: ty himlen är röd och mulen. O ni hycklare, ni kan urskilja himlens utseende; men kan ni inte urskilja tidernas tecken?**

4 **En ondskefull och horisk generation söker efter ett tecken; och inget tecken kommer givas åt den, utom profeten Jonas tecken.** Och han lämnade dem, och for iväg.

5 Och när hans lärjungar kom till den andra sidan, hade de glömt att ta bröd med sig.

6 Sedan sa Jesus till dem, **Se upp och akta er för fariseernas och sadduceernas surdeg.**

7 Och de resonerade mellan sig, sägande, **Är det** på grund av att vi inte har tagit med oss bröd.

8 När Jesus såg *det*, sa han till dem, **O ni klenroende, varför resonerar ni mellan er själva, på grund av att ni inte har hämtat bröd?**

9 **Förstår ni fortfarande inte, kommer ni varken ihåg de fem limporna för de femtusen, och hur många korgar samlade ni upp?**

10 **Inte heller de sju limporna för de fyratusen, och hur många korgar samlade ni upp?**

11 **Hur kommer det sig att ni inte förstår att jag inte talade till er om bröd, när jag sa att ni skulle akta er för fariseernas och sadduceernas surdeg?**

12 Då förstod de att han inte befälde *dem* att akta sig för surdegen i bröd, utan för fariseernas och sadduceernas doktrin.

13 När Jesus kom till Cesarea Filippis gränsområden, frågade han sina lärjungar, sägande, **Vem säger människor att jag Människosonen är?**

14 Och de sa, Somliga *säger att du är* Johannes Döparen: somliga, Elia; och andra, Jeremia, eller en av profeterna.

15 Han säger till dem, **Men vem säger ni att jag är?**

16 Och Simon Petrus svarade och sa, Du är den Kristus, den levande Gudens Son.

17 Och Jesus svarade och sa till honom, **Välsignad är du, Simon Barjona: ty kött och blod har inte**

uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen.

18 Och jag säger också till dig, Att du är Petrus, och på denna klippa kommer jag bygga min församling; och helvetets portar kommer inte besegra den.

19 Och jag kommer ge dig himmelrikets nycklar: och vad än du ska binda på jorden skall vara bundet i himlen: och vad än du ska lösa på jorden skall vara löst i himlen.

20 Sedan befallde han sina lärjungar att de inte skulle berätta för någon att han var Jesus den Kristus.

21 Från den tiden började Jesus att uppenbara för sina lärjungar, att han måste gå till Jerusalem, och genomlida många ting ifrån de äldste och översteprästerna och de skriftlärdade, och bli dödad, och på tredje dagen uppväckas igen.

22 Sedan tog Petrus honom till sig, och började att tillrättavisa honom, sägande, Bort det ifrån dig, Herre: detta skall inte ske med dig.

23 Men han vände sig, och sa till Petrus, **Ställ dig bakom mig, Satan: du är en stötsten för mig: ty du tänker inte de ting som är av Gud, utan det som är av människor.**

24 Sedan sa Jesus till sina lärjungar, **Om någon man vill gå efter mig, låt honom förneka sig själv, och ta upp sitt kors, och följ mig.**

25 Ty vem än som ska vilja rädda sitt liv kommer mista det: och vem än som ska mista sitt liv för min skull skall finna det.

26 Ty vad hjälper det en man, om han ska vinna hela världen, och ska förlora sin själ? Eller vad skall en man ge i utbyte för sin själ?

27 Ty Människosonen skall komma i sin Faders härlighet med sina änglar; och då kommer han belöna var man enligt hans gärningar.

28 Sannerligen jag säger till er, Det är några som står här, som inte ska smaka döden, förrän de ska få se Människosonen kommande i sitt rike.

Kapitel 17

1 Och efter sex dagar tar Jesus med sig Petrus, Jakob, och hans bror Johannes, och för upp dem på ett högt berg enskilt,

2 Och han förvandlades inför dem: och hans ansikte sken som solen, och hans kläder blev vita som ljuset.

3 Och, se, för dem visade sig Moses och Elia, talande med honom.

4 Sedan svarade Petrus, och sa till Jesus, Herre, det är gott för oss att vara här: om du vill, låt oss göra tre tabernakel här; ett för dig, och ett för Moses, och ett för Elia.

5 Medan han ännu talade, se, ett ljusst moln överskuggade dem: och se en röst ur molnet, som sa, Denne är min älskade Son, i vilken jag har mitt välbehag; hör ni honom.

6 Och när lärjungarna hörde den, föll de ner på sitt ansikte, och var livrädda.

7 Och Jesus kom och rörde vid dem, och sa, **Stig upp, och var inte rädda.**

8 Och när de hade lyft upp sina blickar, såg de ingen, utom Jesus allena.

9 Och medan de gick ner från berget, befallde Jesus dem, sägande, **Omtala inte denna syn för någon, förrän Människosonen ska ha uppstått igen från de döda.**

10 Och hans lärjungar frågade honom, sägande, Varför säger då de skriftlärdade att Elia först måste komma?

11 Och Jesus svarade och sa till dem, **Sannerligen skall Elia först komma, och återställa allting.**

12 Men jag säger till er, Att Elia redan har kommit, och de kände honom inte, utan har gjort med honom som de än ville. Likaså skall också Människosonen lida under dem.

13 Då förstod lärjungarna att han talade till dem om Johannes Döparen.

14 Och när de kom till folket, kom där en viss man till honom, fallande på knä för honom, och sägande,

15 Herre, visa barmhärtighet med min son: ty han är galen, och svårt plågad: ty han faller ofta i elden, och ofta i vattnet.

16 Och jag hämtade honom till dina lärjungar, och de kunde inte bota honom.

17 Då svarade Jesus och sa, **O du trolösa och vrånge generation, hur länge skall jag vara hos er? Hur länge skall jag stå ut med er? Hämta hit honom till mig.**

18 Och Jesus tillrättavisade demonen; och han kom ut ur honom: och barnet var botat från samma stund.

19 Sedan kom lärjungarna till Jesus enskilt, och sa, Varför kunde inte vi kasta ut honom?

20 Och Jesus sa till dem, **Till följd av er otro: ty sannerligen jag säger till er, Om ni ska ha tro som ett senapskorn, kommer ni säga till detta berg, Flytta dig härifrån dit bort; och det skall flytta sig; och inget kommer vara omöjligt för er.**

21 Men detta slag går inte ut utom med bön och fasta.

22 Och medan de stannade i Galileen, sa Jesus till dem, **Människosonen skall bli förrädd in i människors händer:**

23 Och de skall döda honom, och på tredje dagen skall han bli uppväckt igen. Och de blev väldigt ledsna.

24 Och när de hade kommit till Kapernaum, kom de som tog upp tempelavgift till Petrus, och sa, Betalar inte er mästare avgift?

25 Han säger, Jo. Och när han kom in i huset, förutsåg Jesus honom, sägande, **Vad anser du, Simon? Från vilka tar jordens kungar upp tull eller skatt? Från sina egna barn, eller från främlingar?**

26 Petrus säger till honom, Från främlingar. Jesus säger till honom, **Alltså är barnen befriade.**

27 Trots detta, att vi inte skulle vara dem till anstöt, gå du till sjön, och kasta ut en krok, och ta upp den fisk som först kommer upp; och när du har öppnat dess mun, skall du finna ett mynt: ta det, och ge åt dem för mig och dig.

Kapitel 18

1 Vid samma tid kom lärjungarna till Jesus, sägande, Vem är den störste i himmelriket?

2 Och Jesus kallade till sig ett litet barn, och ställde honom mitt ibland dem,

3 Och sa, **Sannerligen jag säger till er, Om ni inte ska bli konverterade, och ska bli som små barn, ska ni inte gå in i himmelriket.**

4 Vem än som alltså ska ödmjuka sig såsom detta lilla barn, densamme är störst i himmelriket.

5 Och vem än som ska ta emot ett sådant litet barn i mitt namn tar emot mig.

6 Men vem än som ska vilseleda en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten skulle bli hängd om hans hals, och att han skulle sänkas ner i havets djup.

7 Ve åt världen på grund av förförelserna! Ty det är

nödvändigt att förförelser kommer; men ve den man genom vilken förförelsen kommer!

8 Därför, om din hand eller din fot vilseleder dig, hugg av dem, och kasta *dem* ifrån dig: det är bättre för dig att gå in i livet halt eller stympad, hellre än att ha två händer eller två fötter *och* kastas till evig eld.

9 Och om ditt öga vilseleder dig, plocka ut det, och kasta *det* ifrån dig: det är bättre för dig att gå in i livet med ett öga, hellre än att ha två ögon *och* kastas i helvetets eld.

10 Se upp att ni inte ska förakta en av dessa små; ty jag säger till er, Att deras änglar i himlen alltid ser min Faders ansikte som är i himlen.

11 Ty Människosonen har kommit för att rädda det som var förlorat.

12 Hur tänker ni? Om en man ska ha hundra får, och ett av dem skulle gå vilse, lämnar han *då* inte de nittionio, och går upp i bergen, och söker efter det som har gått vilse?

13 Och om så ska ske att han *ska* finna det, sannerligen jag säger till er, *då* glädjer han sig mer över det *fåret*, än över de nittionio som inte gick vilse.

14 Likaså är det inte er Faders vilja som är i himlen, att en av dessa små skulle förgås.

15 Dessutom, om din broder ska synda mot dig, gå och tillrättvisa honom endast mellan dig och honom: om han ska lyssna till dig, har du vunnit din broder.

16 Men om han inte ska lyssna till *dig*, tag *då* med dig ytterligare en eller två, att varje ord må bekräftas av två eller tre vittens mun.

17 Och om han inte ska lyssna till dem, berätta *det då* för församlingen: men om han inte ska lyssna till församlingen, låt honom *då* vara som en hedning och en publikan för dig.

18 Sannerligen jag säger till er, Vad än som ni ska binda på jorden skall vara bundet i himlen: och vad än som ni ska lösa på jorden skall vara löst i himlen.

19 Ytterligare säger jag till er, Att om två av er på jorden ska enas om något som de ska be om, vad det än må vara, *så* skall det bli gjort för dem av min Fader som är i himlen.

20 Ty där två eller tre är församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.

21 Då kom Petrus till honom, och sa, Herre, hur många gånger skall min broder synda mot mig, och jag förlåta honom? Upp till sju gånger?

22 Jesus säger till honom, Jag säger inte till dig, Upp till sju gånger: utan, Upp till sjuttio gånger sju gånger.

23 Därför är himmelriket likt en viss kung, som ville ha redovisning av sina tjänare.

24 Och när han hade börjat att räkna samman, hämtades en till honom, som var skyldig honom tiotusen talenter.

25 Men eftersom han inte hade något att betala med, befallde hans herre att han skulle säljas, och hans fru, och barn, och allt som han hade, och *på detta sätt* betala.

26 Följaktligen föll tjänaren ner, och tillbad honom, sägande, Herre, ha tålmod med mig, och jag kommer betala dig allt.

27 Då kände den tjänarens herre medlidande, och släppte honom, och förlät honom skulden.

28 Men samme tjänare gick ut, och fann en av sina medtjänare, som var skyldig honom hundra penningar: och han lade händerna på honom, och grep tag i *hans* strupe, sägande, Betala mig det du är

skyldig.

29 Och hans medtjänare föll ner vid hans fötter, och bad honom, sägande, Ha tålmod med mig, och jag kommer betala dig allt.

30 Och han ville inte: utan gick och kastade honom i fångelse, tills han skulle betala skulden.

31 Så när hans medtjänare såg vad som skedde, blev de mycket ledsna, och kom och berättade för sin herre allt som hade skett.

32 Sedan, efter att han hade kallat på honom, sa hans herre till honom, O du ondskefulle tjänare, jag förlät dig hela den skulden, eftersom du bad mig:

33 Borde *då* inte du också ha förbarmat dig över din medtjänare, liksom jag förbarmade mig över dig?

34 Och hans herre var vred, och överlämnade honom åt fångvaktarna, till dess han skulle betala tillbaka allt som *han* var skyldig honom.

35 Så här kommer också min himmelske Fader göra med er, om ni inte från era hjärtan ska förlåta var och en sin broder deras överträdelser.

Kapitel 19

1 Och det skedde, *att* när Jesus hade avslutat detta tal, gav han sig av från Galileen, och kom till Judeens gränsområden på andra sidan Jordan;

2 Och stora folkskaror följde honom; och han helade dem där.

3 Också fariseerna kom till honom, frestande honom, och sägande till honom, Är det rättmätigt för en man att förskjuta sin hustru för varje orsak?

4 Och han svarade och sa till dem, **Har ni inte läst, att han som skapade *dem* vid begynnelsen gjorde dem *till* man och kvinna,**

5 Och sa, Därför skall en man lämna far och mor, och skall fästa sig vid sin hustru; och de två skall vara ett kött?

6 Alltså är de inte längre två, utan ett kött. Därför, vad Gud har förenat, låt inte människan dra isär.

7 De säger till honom, Varför befallde då Moses att ge *henne* ett skiljebrev, och att förskjuta henne?

8 Han säger till dem, För era hjärtans hårdhets skull tillät Moses er att förskjuta era fruar: men från begynnelsen var det inte så.

9 Och jag säger till er, Vem än som ska förskjuta sin hustru, om inte för otukts skull, och ska gifta sig med en annan, begår äktenskapsbrott: och vem än som gifter sig med henne som är förskjuten begår äktenskapsbrott.

10 Hans lärjungar säger till honom, Om så är fallet med mannen *och hans* fru, *då* är det inte gott att gifta sig.

11 Men han sa till dem, Alla *människor* kan inte ta emot detta tal, *utan* endast *de* åt vilka det är givet.

12 Ty det finns somliga eunucker, som föddes så ifrån *deras* mors livmoder: och det finns somliga eunucker, som gjordes *till* eunucker av människor: och det finns eunucker, som har gjort sig själva *till* eunucker för himmelrikets skull. Han som förmår att motta *det*, låt honom motta *det*.

13 Sedan hämtades små barn till honom, att han skulle lägga *sina* händer på dem, och be: och lärjungarna tillrättavisade dem.

14 Men Jesus sa, Tillåt de små barnen, och förbjud dem inte, att komma till mig: ty sådana tillhör himmelriket.

15 Och han lade *sina* händer på dem, och for iväg

därifrån.

16 Och, se, en man kom och sa till honom, Gode mästare, vad gott ska jag göra, att jag må erhålla evigt liv?

17 Och han sa till honom, **Varför kallar du mig god?**

Det finns ingen god utom en, det är, Gud: men om du vill gå in i livet, håll buden.

18 Han säger till honom, Vilka? Jesus sa, **Du skall inte mörda, Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt,**

19 Hedra din far och din mor: och, Du skall älska din nästa som dig själv.

20 Den unge mannen säger till honom, Alla dessa ting har jag följt ifrån min ungdom: vad saknar jag ännu?

21 Jesus sa till honom, **Om du vill vara fullkomlig, gå och sälj det du har, och ge åt de fattiga, och du skall ha rikedom i himlen: och kom och följ mig.**

22 Men när den unge mannen hörde det talet, gick han sorgsen iväg: ty han hade många ägodelar.

23 Då sa Jesus till sina lärjungar, **Sannerligen jag säger till er, Att en rik man skall med svårighet gå in i himmelriket.**

24 Och åter säger jag till er, **Det är lättare för en kamel att gå igenom ett nålsöga, än för en rik man att gå in i Guds rike.**

25 När hans lärjungar hörde *detta*, blev de väldigt häpna, sägande, Vem kan då räddas?

26 Men Jesus såg på *dem*, och sa till dem, **För människor är detta omöjligt; men för Gud är allting möjligt.**

27 Då svarade Petrus och sa till honom, Se, vi har lämnat allt, och följt dig; vad kommer vi därmed få?

28 Och Jesus sa till dem, **Sannerligen jag säger till er, Att ni som har följt mig, skall i återbildningen, när Människosonen ska sitta på sin härlighets tron, också ni sitta på tolv troner, dömande Israels tolv stammar.**

29 Och var och en som har lämnat hus, eller bröder, eller systrar, eller far, eller mor, eller fru, eller barn, eller mark, för mitt namns skull, kommer få hundrafalt, och skall ära evigt liv.

30 Men många *som är* först kommer vara sist; och de sista *kommer vara* först.

Kapitel 20

1 Ty himmelriket är likt en man, en husbonde, som gick ut tidigt på morgonen för att leja arbetare till sin vingård.

2 Och när han hade kommit överens med arbetarna om *en lön på* en penning per dag, sände han dem till sin vingård.

3 Och han gick ut omkring den tredje timmen, och såg andra stående arbetslösa på torget,

4 Och sa till dem; **Gå också ni till vingården, och vad än som ska vara rätt kommer jag ge er. Och de gick sin väg.**

5 Åter gick han ut vid den sjätte och nionde timmen, och gjorde likadant.

6 Och omkring den elfte timmen gick han ut, och fann andra stående sysslolösa, och säger till dem, **Varför står ni här hela dagen arbetslösa?**

7 De säger till honom, **Eftersom ingen har lejt oss. Han säger till dem, Gå också ni till vingården; och vad än som ska vara rätt, *det* kommer ni få.**

8 Så när kvällen kom, säger vingårdens herre till sin förvaltare, **Kalla på arbetarna, och ge dem *deras* ersättning, börja från de sista till de första.**

9 Och när de kom, *som lejdes* vid den elfte timmen, **så fick de var man en penning.**

10 Men när de första kom, förmodade de att de skulle få mer; men de fick också var man en penning.

11 Och när de hade fått *den*, knotade de mot husbonden,

12 Sägande, **Dessa sista har *bara* arbetat en timme, och du har gjort dem jämställda med oss, som har uthärdat dagens tunga *arbete* och hettan.**

13 Men han svarade en av dem, och sa, **Min vän, jag gör dig ingen orätt: kom du inte överens med mig om en penning *per dag*?**

14 **Tag *det som är* ditt, och gå din väg: jag vill ge åt denne siste, lika *mycket* som åt dig.**

15 **Är det inte tillåtet för mig att göra vad jag vill med mitt eget? Är ditt öga ont, eftersom jag är god?**

16 **På detta sätt kommer de sista bli först, och de första sist: ty många kallas, men få är utvalda.**

17 Och Jesus, gående upp till Jerusalem, tog de tolv lärjungarna åt sidan på vägen, och sa till dem,

18 **Se, vi går upp till Jerusalem; och Människosonen skall bli förrådd till överstepräster och de skriftlärdar, och de skall fördöma honom till döden,**

19 **Och skall överlämna honom till hedningarna till att *hånas*, och pryglas, och korsfästas: och på den tredje dagen skall han resa sig upp igen.**

20 Sedan kom Sebedeus barns mor till honom med sina söner, tillbedjande *honom*, och ber om en viss sak av honom.

21 Och han sa till henne, **Vad önskar du?** Hon säger till honom, Tillåt att dessa mina två söner må sitta, den ene på din högra sida, och den andre på vänstra, i ditt rike.

22 Men Jesus svarade och sa, **Ni vet inte vad ni ber om. Förmår ni att dricka av den bägare som jag skall dricka av, och att döpas med det dop som jag döps med?** De säger till honom, Vi förmår.

23 Och han säger till dem, **Ni skall förvisso dricka av min bägare, och bli döpta med det dop som jag döps med: men att sitta på min högra sida, och på min vänstra, är inte min *sak* att ge, utan *det skall givas åt dem* åt vilka det är förberett av min Fader.**

24 Och när de tio hörde *detta*, blev de förargade på de två bröderna.

25 Men Jesus kallade dem *till sig*, och sa, **Ni vet att hedningarnas furstar regerar som herrar över sina folk, och de som är mäktiga utövar *sin* makt över dem.**

26 Men så skall det inte vara bland er: utan vem än som ska vilja vara stor bland er, låt honom vara er tjänare;

27 Och vem än som ska vilja vara främst bland er, låt honom vara er tjänare:

28 **Liksom Människosonen inte kom för att bli tjänad, utan för att tjäna, och för att ge sitt liv *som* lösensumma för många.**

29 Och medan de gav sig av från Jeriko, följde en stor folkskara honom.

30 Och, se, två blinda män sittande vid vägkanten, när de hörde att Jesus passerade förbi, ropade ut, sägande, Förbarma dig över oss, O Herre, *du* Davids son.

31 Och folkhopen tillrättavisade dem, att de skulle tiga: men de ropade än mer, sägande, Visa barmhärtighet med oss, O Herre, *du* Davids son.

32 Och Jesus stannade, och kallade efter dem, och sa, **Vad önskar ni att jag skulle göra för er?**

33 De säger till honom, Herre, att våra ögon må öppnas.

34 Och Jesus hade förbarmande *med dem*, och rörde vid

deras ögon: och genast fick deras ögon syn, och de följde honom.

Kapitel 21

1 Och när de närmade sig Jerusalem, och hade kommit till Betfage, till Olivberget, då sände Jesus iväg två lärjungar,

2 Sägande till dem, **Gå in till byn mitt emot er, och genast kommer ni finna en åsna bunden, och ett åsneföl med henne: lösgör dem, och hämta dem till mig.**

3 **Och om någon man ska säga något till er, skall ni säga, Herren behöver dem; och då kommer han genast sända iväg dem.**

4 Allt detta skedde, att det skulle uppfyllas som talades genom profeten, sägande,

5 Berätta ni för Sions dotter, Se, din Konung kommer till dig, saktmodig, och sittande på en åsna, och ett åsneföl, en arbetsåsnas föl.

6 Och lärjungarna gick iväg, och gjorde som Jesus befallde dem,

7 Och hämtade åsnan, och åsnefölet, och lade sina kläder på dem, och de satte *honom* därpå.

8 Och en mycket stor folkmassa bredde ut sina kläder på vägen; andra skar av kvistar från träden, och spred ut *dem* på vägen.

9 Och folkskarorna som gick före, och som följde, ropade, sägande, Hosianna till Davids son: Välsignad är han som kommer i Herrens namn; Hosianna i höjden.

10 Och när han kom in till Jerusalem, kom hela staden i rörelse, sägande, Vem är denne?

11 Och folket sa, Denne är profeten Jesus från Nasaret i Galileen.

12 Och Jesus gick in till Guds tempel, och kastade ut alla dem som sålde och köpte i templet, och slog omkull penningväxlarnas bord, och stolarna för dem som sålde duvor,

13 Och sa till dem, **Det är skrivet, Mitt hus kommer kallas bönenas hus; men ni har gjort det till ett rövarnäste.**

14 Och de blinda och de lama kom till honom i templet; och han helade dem.

15 Och när översteprästerna och de skriftlärdade såg de härliga sakerna som han gjorde, och barnen ropande i templet, och sägande, Hosianna åt Davids son; blev de väldigt missbelåtna,

16 Och sa till honom, Hör du vad dessa säger? Och Jesus säger till dem, **Ja; har ni aldrig läst, Från munnen av barn och spädbarn har du fulländat din hyllning?**

17 Och han lämnade dem, och gick ut ur staden till Betania; och han övernattade där.

18 På morgonen när han nu återvände till staden, hungrade han.

19 Och när han såg ett fikonträd vid vägen, kom han till det, och fann inget på det, utan bara löv, och sa till det, **Låt ingen frukt någonsin växa på dig härefter.** Och genast vissnade fikonträdet.

20 Och när lärjungarna såg *detta*, häpnade de, sägande, Vad hastigt det fikonträdet vissnade!

21 Jesus svarade och sa till dem, **Sannerligen jag säger till er, Om ni ska ha tro, och inte ska tvivla, skall ni inte endast göra *detta som gjordes* med fikonträdet, utan om ni också ska säga till *detta berg*, Flytta dig, och kasta dig i sjön; *så* skall det ske.**

22 Och alla ting, vad än ni må be om i bön, troende, skall ni få.

23 Och när han hade gått in till templet, kom översteprästerna och folkets äldste till honom medan han höll på att undervisa, och sa, Med vilken auktoritet gör du dessa ting? Och vem gav dig denna auktoritet?

24 Och Jesus svarade och sa till dem, **Jag skall också fråga er om en sak, om ni ska svara mig den, kommer likaså jag berätta för er med vilken auktoritet jag gör dessa ting.**

25 **Johannes dop, varifrån var det? Från himlen, eller från människor?** Och de resonerade mellan sig själva, sägande, Om vi ska säga, Från himlen; *då* kommer han säga till oss, Varför trodde ni då honom inte?

26 Men om vi ska säga, Från människor; fruktar vi folket; ty alla håller Johannes för en profet.

27 Och de svarade Jesus, och sa, Vi vet inte. Och han sa till dem, **Inte heller berättar jag för er med vilken auktoritet jag gör dessa ting.**

28 **Men vad anser ni? En viss man hade två söner; och han kom till den förste, och sa, Son, gå och arbeta i min vingård idag.**

29 **Han svarade och sa, Jag vill inte: men sedan ångrade han sig, och gick.**

30 **Och han kom till den andre, och sa på samma sätt. Och han svarade och sa, Jag kommer, herrn: men gick inte.**

31 **Vem av de två gjorde *sin* fars vilja?** De säger till honom, Den förste. Jesus säger till dem, **Sannerligen jag säger till er, Att publikanerna och hororna går in i Guds rike före er.**

32 **Ty Johannes kom till er på rättfärdighetens väg, och ni trodde honom inte: men publikanerna och hororna trodde honom: och ni, när ni hade sett *detta*, ångrade er inte efteråt, att ni skulle tro honom.**

33 **Hör en annan liknelse: Det var en viss herre, som planterade en vingård, och satte stängsel runt den, och grävde en vinpress i den, och byggde ett torn, och lånade ut den åt vingårdsmän, och reste iväg till ett avlägset land:**

34 Och när skördetiden närmade sig, sände han sina tjänare till vingårdsmännen, att de skulle ta emot frukterna från den.

35 Och vingårdsmännen tog hans tjänare, och misshandlade en, och dödade en annan, och stenade en annan.

36 Åter, sände han andra tjänare, fler än de första: och de gjorde likadant med dem.

37 Men slutligen sände han sin son till dem, sägande, **De kommer respektera min son.**

38 Men när vingårdsmännen såg sonen, sa de mellan sig själva, Denne är arvtagaren; kom, låt oss döda honom, och låt oss gripa hans arvedel.

39 Och de tog honom, och slängde ut *honom* från vingården, och dödade *honom*.

40 När nu vingårdens herre ska komma, vad kommer han göra med de vingårdsmännen?

41 De säger till honom, Han kommer illa förgöra de ondskefulla männen, och kommer låna ut *sin* vingård åt andra vingårdsmän, som skall ge honom frukterna i sina tider.

42 Jesus säger till dem, **Har ni aldrig läst i skrifterna, Den sten som byggarna förkastade, densamme har blivit hörnstenen: detta är Herrens verk, och det är underbart i våra ögon?**

43 Därför säger jag till er, Guds rike skall tas bort ifrån er, och *skall* givas åt en nation frambringande dess frukter.

44 **Och vem än som skall falla på denna sten skall bli krossad: och vem än den ska falla på, honom kommer den sönderkrossa till stoft.**

45 Och när överstepräster och fariseerna hade hört hans liknelser, förstod de att han talade om dem.

46 Men när de sökte att gripa honom, fruktade de folket, eftersom de höll honom för en profet.

Kapitel 22

1 Och Jesus svarade och talade åter till dem genom liknelser, och sa,

2 **Himmelriket är likt en viss kung, som gjorde bröllop för sin son,**

3 **Och skickade ut sina tjänare för att kalla på dem som var kallade till bröllopet: och de ville inte komma.**

4 Åter, sände han ut andra tjänare, sägande, **Säg till dem som är kallade, Se, jag har tillrett min måltid: mina oxar och mina göddjur är slaktade, och allt är förberett: kom till bröllopet.**

5 Men de var ointresserade av *det*, och gick sina vägar, en till sin lantgård, en annan till sina affärer:

6 Och de övriga tog hans tjänare, och behandlade *dem* elakt, och dödade *dem*.

7 Men när kungen hörde *detta*, blev han vred: och han sände ut sina härar, och förgjorde de mördarna, och brände ner deras stad.

8 Sedan säger han till sina tjänare, **Bröllopet är förberett, men de som var kallade var inte värdiga.**

9 **Gå därför ut till vägskälen, och kalla till bröllopet så många som ni ska finna.**

10 Så de tjänarna gick ut till vägskälen, och församlade alla, så många som de fann, både onda och goda: och bröllopet fylldes med gäster.

11 Och när kungen kom in för att se gästerna, såg han där en man som inte hade på sig en bröllopsklädnad:

12 Och han säger till honom, *Min vän, hur kom du in här utan att ha en bröllopsklädnad? Och han blev mållös.*

13 Då sa kungen till tjänarna, **Bind honom till händer och fötter, och för bort honom, och kasta ut honom in i yttersta mörker; där kommer vara gråt och tandagnisslan.**

14 **Ty många är kallade, men få är utvalda.**

15 Då gick fariseerna, och rådgjorde *om* hur de skulle kunna snärja honom i *hans* tal.

16 Och de sände ut sina lärjungar till honom, tillsammans med herodianerna, sägande, Mästare, vi vet att du är sannfärdig, och *att du* i sanning undervisar Guds väg, inte heller tar du hänsyn till någon *man*: ty du har inte anseende till person bland människor.

17 Berätta därför för oss, Vad anser du? Är det rätt att betala skatt till kejsaren, eller inte?

18 Men Jesus förstod deras ondska, och sa, **Varför frestar ni mig, ni hycklare?**

19 **Visa mig skattemyntet.** Och de hämtade fram en penning till honom.

20 Och han säger till dem, **Vems bild och överskrift är detta?**

21 De säger till honom, Kejsarens. Då säger han till dem, **Ge då till kejsaren de ting som är kejsarens; och till Gud de ting som är Guds.**

22 När de hade hört *dessa ord*, häpnade de, och lämnade honom, och gick sin väg.

23 Samma dag kom sadduceerna till honom, vilka säger att det inte finns någon uppståndelse, och frågade honom,

24 Sägande, Mästare, Moses sa, Om en man ska dö, utan att ha barn, skall hans bror gifta sig med hans hustru, och uppväcka avkomma åt sin bror.

25 Nu fanns det hos oss sju bröder: och den förste, när han hade gift sig med en hustru, dog, och, ej havande avkomma, lämnade sin hustru åt sin bror:

26 På samma sätt också den andre, och den tredje, ända till den sjunde.

27 Och sist av alla dog också kvinnan.

28 Alltså, i uppståndelsen, vems hustru kommer hon *då* vara av de sju? Ty alla de hade *ju* henne.

29 Jesus svarade och sa till dem, **Ni felar, ej begripande skrifterna, ej heller Guds makt.**

30 **Ty i uppståndelsen varken gifter de sig, inte heller givas de till giftermål, utan de är som Guds änglar i himlen.**

31 Men angående de dödas uppståndelse, har ni inte läst det som talades till er av Gud, sägande,

32 **Jag är Abrahams Gud, och Isaks Gud, och Jakobs Gud? Gud är inte de dödas Gud, utan de levandes Gud.**

33 Och när folket hörde *detta*, häpnade de över hans undervisning.

34 Men när fariseerna hade hört att han hade tystat sadduceerna, församlade de sig.

35 Då frågade en av dem honom, en *som var* laglär, frestande honom, och sägande,

36 Mästare, vilket *är* det stora budet i lagen?

37 Jesus sa till honom, **Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, och av hela din själ, och av hela ditt sinne.**

38 **Detta är det första och *det* stora budet.**

39 Och det andra *är* likt det, **Du skall älska din nästa som dig själv.**

40 På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna.

41 Medan fariseerna var församlade, frågade Jesus dem,

42 Sägande, **Vad anser ni om Kristus? Vems son är han?** De säger till honom, Davids *son*.

43 Han säger till dem, **Hur kan då David i ande kalla honom Herre, sägande,**

44 **Herren sa till min Herre, Sitt du på min högra sida, tills jag ska göra dina fiender till din fotpall?**

45 **Om David nu kallar honom Herre, hur är han *då* hans son?**

46 Och ingen man förmådde att svara honom ett *enda* ord, inte heller vågade någon *man* ifrån den dagen framåt att fråga honom några fler *frågor*.

Kapitel 23

1 Sedan talade Jesus till folket, och till sina lärjungar,

2 Sägande, **De skriftlära och fariseerna sitter på Moses stol:**

3 **Därför, allt vad än de ska uppmana er att iaktta, iaktta *det* och gör *det*; men gör inte efter deras gärningar: ty de säger, och gör inte.**

4 **Ty de binder tunga bördor och bördor plågsamma att bära, och lägger *dem* över människors axlar; men *själva* vill de inte röra dem med *ens* ett *enda* av sina fingrar.**

5 Utan alla sina gärningar gör de för att bli sedda av människor: de gör sina skrifttremsor breda, och utvidgar kanterna på sina klädnader,

6 Och älskar de främsta platserna vid gästbudnen, och de främsta sittplatserna i synagogorna,

7 Och hälsningarna på torgen, och att av människor

bli kallade, Rabbi, Rabbi.

8 Men låt er inte bli kallade Rabbi: ty en är er Mästare, *ja* Kristus; och ni är alla bröder.

9 Och kalla ingen *man* på jorden er fader: ty en är er Fader, vilken är i himlen.

10 Låt er inte heller bli kallade mästare: ty en är er Mästare, *ja* Kristus.

11 Utan han som är störst bland er skall bli er tjänare.

12 Och vem än som skall upphöja sig skall förödmjukas; och han som skall ödmjuka sig skall upphöjas.

13 Men ve er, skrifflärda och fariseer, hycklare! Ty ni stänger himmelriket för människor: ty ni varken går in, ej heller tillåter ni dem som går in att gå in.

14 Ve er, *ni* skrifflärda och fariseer, hycklare! Ty ni äter upp änkers hus, och håller långa böner för syns skull: därför kommer ni ta emot större förbannelse.

15 Ve er, skrifflärda och fariseer, hycklare! Ty ni far omkring över hav och land för att göra en konvertit, och när han är gjord, gör ni honom *till ett* dubbelt mer helvetets barn än ni själva.

16 Ve er, *ni* blinda vägledare, som säger, Vem som än ska svära vid templet, *så* betyder det ingenting; men vem än som ska svära vid templets guld, *då* är han skuldsatt!

17 *Ni* dårar och blinda: ty vilket är större, guld, eller templet som heliggör guld?

18 Och, Vem som än ska svära vid altaret, *så* betyder det inget; men vem än som ska svära vid gåvan som ligger på det, *då* är han skyldig.

19 *Ni* dårar och blinda: ty vilket *är* större, gåvan, eller altaret som heliggör gåvan?

20 Vem än som alltså ska svära vid altaret, svär vid det, och vid allt *som är* på det.

21 Och vem än som ska svära vid templet, svär vid det, och vid honom som bor i det.

22 Och han som ska svära vid himlen, svär vid Guds tron, och vid honom som sitter på den.

23 Ve er, skrifflärda och fariseer, hycklare! Ty ni betalar tionde av mynta och dill och kummin, men har utelämnat de tyngre *sakerna* i lagen, dom, barmhärtighet, och tro: dessa *saker* borde ni ha gjort, utan att ha lagt de andra *sakerna* åt sidan.

24 *Ni* blinda vägvisare, som silar bort en mygga, och sväljer en kamel.

25 Ve er, skrifflärda och fariseer, hycklare! Ty ni rengör utsidan av bägaren och fatet, men inuti är de fulla av glupskhet och omåttlighet.

26 *Du* blinde farisé, rengör först det *som är* inuti bägaren och fatet, att deras utsidor också må bli rena.

27 Ve er, skrifflärda och fariseer, hycklare! Ty ni är lika vitkalkade gravar, som visserligen ser fina ut på utsidan, men inuti är fulla av döda *människors* ben, och av all *slags* orenhet.

28 På samma sätt ser ni också på utsidan rättfärdiga ut inför människor, men inuti är ni fulla av hyckleri och orättfärdighet.

29 Ve er, skrifflärda och fariseer, hycklare! Ty ni bygger upp profeternas gravar, och dekorerar de rättfärdigas gravar,

30 Och säger, Om vi hade levt i våra fäders dagar, skulle vi inte ha varit delaktiga med dem i profeternas blod.

31 Alltså är ni vittnen mot er själva, att ni är deras barn vilka dödade profeterna.

32 Uppfyll ni då era fäders mått.

33 *Ni* ormar, *ni* huggormars släkte, hur ska ni kunna fly undan helvetets förbannelse?

34 Därför, se, jag sänder till er profeter, och visa män, och skrifflärda: och *somliga* av dem kommer ni döda och korsfästa; och *somliga* av dem kommer ni prygla i era synagogor, och förfölja från stad till stad:

35 Att allt rättfärdigt blod som har spillts på jorden må komma över er, från den rättfärdige Abels blod till Sakarias blod, Barakias son, vilken ni mördade mellan templet och altaret.

36 Sannerligen jag säger till er, Alla dessa ting skall komma över denna generation.

37 O Jerusalem, Jerusalem, *du* som dödar profeterna, och stenar dem som är sända till dig, hur ofta ville jag *inte* samla ihop dina barn, såsom en höna församlar sina kycklingar under *sina* vingar, och ni ville inte!

38 Se, ert hus lämnas öde åt er.

39 Ty jag säger till er, Ni ska inte se mig härefter, förrän ni ska säga, Välsignad är han som kommer i Herrens namn.

Kapitel 24

1 Och Jesus gick ut, och lämnade templet: och hans lärjungar kom till *honom* för att visa honom templets byggnader.

2 Och Jesus sa till dem, Ser ni inte alla dessa ting? Sannerligen jag säger till er, Här ska inte lämnas en sten på en annan, som inte kommer rivs ner.

3 Och medan han satt uppe på Olivberget, kom lärjungarna till honom enskilt, sägande, Berätta för oss, när kommer dessa ting ske? Och vad *kommer vara* tecknet på din ankomst, och på världens slut?

4 Och Jesus svarade och sa till dem, **Se upp att ingen man ska leda er vilse.**

5 Ty många skall komma i mitt namn, sägande, Jag är Kristus; och skall vilseleda många.

6 Och ni kommer höra om krig och rykten om krig: se till att ni inte blir skrämde: ty alla *dessa ting* måste ske, men ännu är inte slutet *inne*.

7 Ty folk kommer resa sig upp mot folk, och rike mot rike: och det kommer bli hungersnöd, och pestsmittor, och jordbävningar, på olika ställen.

8 Allt detta *är* bedrövelsens början.

9 Sedan kommer de överlämna er till att pinas, och kommer döda er: och ni kommer vara hatade av alla folk för mitt namns skull.

10 Och sedan kommer många ta anstöt, och skall förråda varandra, och skall hata varandra.

11 Och många falska profeter skall uppstå, och skall vilseleda många.

12 Och eftersom orättfärdighet skall överflöda, skall mångas kärlek kallna.

13 Men han som skall bestå till slutet, densamme kommer räddas.

14 Och detta rikets evangelium skall bli predikat i hela världen till ett vittnesmål för alla nationer; och sedan skall slutet komma.

15 När ni nu ska se förödelsens styggelse, omtalad av profeten Daniel, stå på den heliga platsen, (vem än som läser, låt honom förstå:)

16 Låt då de som är i Judeen fly till bergen:

17 Låt honom som är på hustaket inte gå ner för att hämta något från sitt hus:

18 Låt inte heller honom som är på åkern vända tillbaka för att hämta sina kläder.

19 Och ve dem som är gravida, och dem som ammar i de dagarna!
20 Men be ni att er flykt inte ska ske på vintern, ej heller på sabbatsdagen:
21 Ty då skall det bli stor nöd, sådan som inte har varit från världens begynnelse till denna tid, nej, som inte heller någonsin ska förekomma.
22 Och om inte den tiden skulle förkortas, skulle inget kött bli räddat: men för de utvaldas skull, kommer den tiden förkortas.
23 Då, om någon man ska säga till er, Se, här är Kristus, eller där; tro *det* inte.
24 Ty falska kristusgestalter kommer uppstå, och falska profeter, och *de* kommer visa stora tecken och under; så att, om *det vore* möjligt, skulle de vilseleda de självaste utvalda.
25 Se, jag har i förväg berättat för er.
26 Om de alltså ska säga till er, Se, han är i öknen; gå inte iväg: se, han är i de hemliga rummen; tro *det* inte.
27 Ty såsom ljuset kommer ut ifrån öster, och skiner ända till väster; så kommer också Människosonens ankomst vara.
28 Ty var än den döda kroppen ska vara, där kommer örnarna att församlas.
29 Genast efter de dagarnas nöd skall solen förmörkas, och månen skall inte ge sitt sken, och stjärnorna skall falla från himlen, och himlarnas makter skall skakas:
30 Och då skall Människosonens tecken synas på himlen: och då skall alla jordens stammar sörja, och de skall se Människosonen kommande på himlens moln med kraft och stor härlighet.
31 Och han skall sända ut sina änglar med ett väldigt basunljud, och de skall samla ihop hans utvalda ifrån de fyra väderstrecken, ifrån himlens ena ände till den andra.
32 Lär *er* nu *av* en liknelse från fikonsträdet; När dess kvistar nu ska vara mjuka, och *det* ska spricka ut blad, *då* vet ni att sommaren är nära:
33 Så också med er, när ni ska se alla dessa ting, förstå *då* att det är nära, *ja* vid dörrarna.
34 Sannerligen jag säger till er, Denna generation ska inte förgås, förrän alla dessa ting ska uppfyllas.
35 Himmel och jord skall förgås, men mina ord ska inte förgås.
36 Men om den dagen och *den* timmen vet ingen *man*, nej, inte himlens änglar, utan endast min Fader.
37 Men såsom *det var under* Noas dagar, så kommer också Människosonens ankomst vara.
38 Ty såsom de i dagarna som var innan floden åt och drack, gifte sig och gavs till giftermål, ända till den dag som Noa gick in i arken,
39 Och *de* visste inget förrän floden kom, och tog bort dem allesammans; så kommer också Människosonens ankomst vara.
40 Då kommer två vara på åkern; den ene skall tas med, och den andre lämnas kvar.
41 Två *kvinnor* kommer mala vid kvarnen; den ena skall tas med, och den andra lämnas kvar.
42 Vaka alltså: ty ni vet inte *i* vilken timme er Herre kommer.
43 Men detta skall ni veta, att om husägaren hade vetat i vilken nattväkt *som* tjuven skulle komma, skulle han ha vakat, och skulle inte ha tillåtit inbrott i sitt hus.
44 Var därför också ni beredda: ty i en sådan timme

när ni inte tänker *er det* kommer Människosonen.
45 Vem är nu en trogen och vis tjänare, som av sin herre har blivit satt över hans husfolk, till att ge dem mat i rätt tid?
46 Välsignad *är* den tjänare, som hans herre kommer finna görande så när han kommer.
47 Sannerligen jag säger till er, Att han kommer sätta honom över alla sina ägodelar.
48 Men om den onde tjänaren ska säga i sitt hjärta, Min herre dröjer med sin ankomst;
49 Och ska börja att slå *sina* medtjänare, och att äta och dricka med de druckna;
50 *Då* kommer den tjänarens herre komma på en dag *då* han inte väntar *sig honom*, och i en timme som han inte är medveten om,
51 Och skall hugga honom i stycken, och tilldela *honom* hans del med hycklarna: där kommer vara gråt och tandagnisslan.

Kapitel 25

1 Då kommer himmelriket liknas vid tio jungfrur, som tog sina lampor, och gick ut för att möta brudgummen.
2 Och fem av dem var visa, och fem *var* dåraktiga.
3 De som *var* dåraktiga tog sina lampor, men tog ingen olja med sig:
4 Men de visa tog med olja i sina kärl med sina lampor.
5 Medan brudgummen dröjde, slumrade de alla och sov.
6 Och vid midnatt kom ett rop, Se, brudgummen kommer; gå ni ut för att möta honom.
7 Då reste sig alla de jungfrurna, och gjorde i ordning sina lampor.
8 Och de dåraktiga sa till de visa, Ge oss av er olja; ty våra lampor slocknar.
9 Men de visa svarade, sägande, *Nej*; för *då* kommer det inte att räcka åt oss och åt er: utan gå ni hellre till dem som säljer, och köp åt er.
10 Och medan de gick för att köpa, *så* kom brudgummen; och de som var beredda gick in med honom till bröllopet: och dörren stängdes.
11 Senare kom också de andra jungfrurna, sägande, Herre, Herre, öppna för oss.
12 Men han svarade och sa, Sannerligen jag säger till er, jag känner er inte.
13 Vaka alltså, ty ni vet varken dagen eller timmen i vilken Människosonen kommer.
14 Ty *himmelriket är* såsom en man som reser bort till ett avlägset land, *som* kallade på sina egna tjänare, och överlämnade sina ägodelar åt dem.
15 Och åt en gav han fem talenter, åt en annan två, och åt en annan en; åt var man enligt hans särskilda förmåga; och han reste genast iväg.
16 Han som hade mottagit de fem talenterna gick sedan och verkade med dem, och vann fem andra talenter.
17 Och likaså han som *hade mottagit* två, också han vann två andra.
18 Men han som hade fått en gick och grävde i jorden, och gömde sin herres pengar.
19 En lång tid därefter kommer de tjänarnas herre *tillbaka*, och håller räkenskap med dem.
20 Och han som hade fått fem talenter kom och hämtade med sig fem andra talenter, sägande, Herre,

du överlämnade fem talenter åt mig: se, jag har utöver dem vunnit ytterligare fem talenter.

21 Hans herre sa till honom, Bra gjort, *du* gode och trogne tjänare: du har varit pålitlig med få ting, jag kommer sätta dig över många ting: gå du in i din herres glädje.

22 Också han som hade fått två talenter kom och sa, Herre, du överlämnade två talenter åt mig: se, jag har utöver dem vunnit ytterligare två talenter.

23 Hans herre sa till honom, Bra gjort, gode och trogne tjänare; du har varit pålitlig med få ting, jag skall sätta dig över många ting: gå du in i din herres glädje.

24 Sedan kom han som hade fått den enda talenten och sa, Herre, jag har lärt känna dig att du är en hård man, skördande där du inte har sått, och insamlande där du inte har strött ut:

25 Och jag var rädd, och gick och gömde din talent i jorden: se, *där* har du *det som är* ditt.

26 Hans herre svarade och sa till honom, *Du* ondskefulle och late tjänare, du visste att jag skördar där jag inte sådde, och samlar in där jag inte har strött ut:

27 Du borde alltså ha satt in mina pengar hos växlarna, och vid min ankomst skulle jag *då* ha fått *tillbaka* mitt med ränta.

28 Tag därför ifrån honom talenten, och ge *den* åt honom som har tio talenter.

29 Ty åt var och en som har kommer givas, och han skall ha överflöd: men från honom som inte har kommer också det som han har tas bort.

30 Och kasta ni ut den värdelöse tjänaren till mörkret utanför: där kommer vara gråt och tandagnisslan.

31 När Människosonen ska komma i sin härlighet, och alla de heliga änglarna med honom, då skall han sitta på sin härlighets tron:

32 Och inför honom skall alla nationer församlas: och han skall skilja dem från varandra, såsom en herde skiljer *sina* får ifrån getterna:

33 Och han skall ställa fåren på sin högra sida, men getterna på den vänstra.

34 Då skall Konungen säga till dem på sin högra sida, Kom, ni min Faders välsignade, ärv det riket förberett åt er ifrån världens grundläggning:

35 Ty jag hungrade, och ni gav mig mat: jag törstade, och ni gav mig att dricka: jag var en främling, och ni tog in mig:

36 Naken, och ni klädde mig: jag var sjuk, och ni besökte mig: jag var i fängelse, och ni kom till mig.

37 Då skall de rättfärdiga svara honom, sägande, Herre, när såg vi dig hungrande, och gav *dig* mat? Eller törstig, och gav *dig* dricka?

38 När såg vi dig *vara* en främling, och tog in *dig*? Eller naken, och klädde *dig*?

39 Eller när såg vi dig sjuk, eller i fängelse, och kom till *dig*?

40 Och Konungen skall svara och säga till dem, Sannerligen jag säger till er, Så mycket som ni har gjort *detta* för en av de minsta av dessa mina bröder, *så* har ni gjort *det* mot mig.

41 Sedan skall han också säga till dem på vänstra sidan, Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till evig eld, förberedd för djävulen och hans änglar:

42 Ty jag hungrade, och ni gav mig ingen mat: jag törstade, och ni gav mig ingen dricka:

43 Jag var en främling, och ni tog inte in mig: naken,

och ni klädde mig inte: sjuk, och i fängelse, och ni besökte mig inte.

44 Då skall också de svara honom, sägande, Herre, när såg vi dig hungrande, eller törstande, eller *vara* en främling, eller naken, eller sjuk, eller i fängelse, och tjänade dig inte?

45 Då skall han svara dem, sägande, Sannerligen jag säger till er, Så mycket som ni inte gjorde *detta* för en av de minsta av dessa, *så* gjorde ni *det* inte mot mig.

46 Och dessa skall gå bort till evigt straff: men de rättfärdiga till evigt liv.

Kapitel 26

1 Och det skedde, när Jesus hade avslutat allt detta tal, *att* han sa till sina lärjungar,

2 **Ni vet att påskhögtiden infaller om två dagar, och Människosonen blir förrådd till att korsfästas.**

3 Då församlade sig överstepräster, och de skriftlära, och folkets äldste, till översteprästens palats, vilken kallades Kaifas,

4 Och rådgjorde om att de skulle gripa Jesus med list, och döda *honom*.

5 Men de sa, Inte på högtidsdagen, att det inte ska ske ett upplopp bland folket.

6 När nu Jesus var i Betania, i Simon den spetälskes hus,

7 Kom där en kvinna till honom havande *med sig* en alabasterflaska med mycket dyrbar smörjelse, och hällde över hans huvud, medan han satt *till bords*.

8 Men när hans lärjungar såg *detta*, blev de förargade, sägande, För vilket syfte *sker* detta slöseri?

9 Ty denna smörjelse kunde ha sålts för mycket, och givits åt de fattiga.

10 När Jesus märkte *detta*, sa han till dem, **Varför oroar ni kvinnan? Ty hon har utfört en god gärning mot mig.**

11 Ty ni har alltid de fattiga hos er; men mig har ni inte alltid.

12 Ty i *detta att* hon har hållt denna smörjelse över min kropp, *så* gjorde hon *det* för min begravning.

13 Sannerligen jag säger till er, Var än *detta* evangelium ska bli predikat i hela världen, *där* kommer också *detta*, som denna kvinna har gjort, bli berättat till hennes minne.

14 Därefter gick en av de tolv, som kallas Judas Iskariot, till överstepräster,

15 Och sa *till dem*, Vad vill ni ge mig, att jag skall överlämna honom till er? Och de kom överens med honom om trettio silvermynt.

16 Och från den tiden sökte han tillfälle att kunna förråda honom.

17 På den första *dagen* av det osyrade brödets *högtid* kom nu lärjungarna till Jesus, sägande till honom, Var vill du att vi ska förbereda åt dig att äta påskalammet?

18 Och han sa, **Gå in i staden till en sådan man, och säg till honom, Mästaren säger, Min tid är nära; jag kommer fira påsken i ditt hus med mina lärjungar.**

19 Och lärjungarna gjorde som Jesus hade anvisat dem; och de förberedde *för* påsken.

20 När nu kvällen kom, satte han sig ner med de tolv.

21 Och medan de åt, sa han, **Sannerligen jag säger till er, att en av er skall förråda mig.**

22 Och de blev mycket bedrövade, och började var och en av dem att säga till honom, Herre, är det jag?

23 Och han svarade och sa, **Han som doppar *sin* hand med mig i skålen, densamme skall förråda mig.**

24 **Människosonen går iväg som det är skrivet om honom: men ve den man genom vilken Människosonen blir förrådd! Det hade varit gott för den mannen om han inte hade blivit född.**

25 Därefter svarade Judas, som förrådde honom, och sa, Mästare, är det jag? Han sa till honom, **Du har sagt det.**

26 Och medan de åt, tog Jesus bröd, och välsignade *det*, och bröt *det*, och gav åt lärjungarna, och sa, **Tag, åt; detta är min kropp.**

27 Och han tog bägaren, och tackade, och gav *den* till dem, sägande, **Drick ni alla av den;**

28 **Ty detta är mitt blod, det nya testamentets blod, som blir utgjutet för många till befrielse från synder.**

29 **Men jag säger till er, jag ska härefter inte dricka av denna vinträdets frukt, förrän den dag då jag ska dricka det nytt med er i min Faders rike.**

30 Och när de hade sjungit en lovsång, gick de ut till Olivberget.

31 Då säger Jesus till dem, **Alla ni skall falla på grund av mig denna natt: ty det är skrivet, Jag kommer slå herden, och fåren i hjorden skall skingras.**

32 **Men efter att jag är uppväckt igen, kommer jag gå före er till Galileen.**

33 Petrus svarade och sa till honom, Även om alla *andra* kommer falla på grund av dig, kommer *i alla fall* aldrig jag falla.

34 Jesus sa till honom, **Sannerligen jag säger till dig, Att denna natt, innan tuppen gal, skall du tre gånger förneka mig.**

35 Petrus sa till honom, Även om jag skulle dö med dig, kommer jag ändå inte förneka dig. Så sa också alla *de andra* lärjungarna.

36 Sedan kommer Jesus med dem till en plats kallad Getsemane, och säger till lärjungarna, **Sitt ni här, medan jag går dit bort och ska be.**

37 Och han tog med sig Petrus och Sebedeus två söner, och började att bli bedrövad och väldigt nedtyngd.

38 Sedan säger han till dem, **Min själ är djupt bedrövad, ända till döds: stanna ni här, och vaka med mig.**

39 Och han gick lite längre bort, och föll på sitt ansikte, och bad, sägande, **O min Fader, om det är möjligt, låt denna bägare gå ifrån mig: dock inte som jag vill, utan som du vill.**

40 Och han kommer till sina lärjungar, och finner dem sovande, och säger till Petrus, **Vad, kunde ni inte vaka ens en timme med mig?**

41 **Vaka och be, att ni inte ska träda in i frestelse: förvisso är anden villig, men köttet är svagt.**

42 Han gick iväg igen för andra gången, och bad, sägande, **O min Fader, om denna bägare inte kan gå bort ifrån mig, utan att jag ska dricka den, så ske din vilja.**

43 Och han kom och fann dem återigen sovande: ty deras ögon var tunga.

44 Och han lämnade dem, och gick iväg igen, och bad för tredje gången, sägande samma ord.

45 Därefter kommer han till sina lärjungar, och säger till dem, **Sov nu vidare, och vila er: se, timmen är nära, och Människosonen blir förrådd in i syndares händer.**

46 **Stå upp, låt oss gå: se, han som förråder mig är nära.**

47 Och medan han ännu talade, se, Judas, en av de tolv, kom, och med honom en stor folkhop med svärd och påkar, ifrån överstepräster och folkets äldste.

48 Och han som förrådde honom gav dem ett tecken,

sägande, Den än jag ska kyssa, densamme är han: grip honom.

49 Och genast kom han till Jesus, och sa, Var hälsad, mästare; och kysste honom.

50 Och Jesus sa till honom, **Min vän, varför har du kommit?** Då kom de, och lade händerna på Jesus, och grep honom.

51 Och, se, en av dem som var med Jesus räckte ut *sin* hand, och drog sitt svärd, och högg till en av översteprästens tjänare, och högg av hans öra.

52 Då sa Jesus till honom, **Sätt tillbaka ditt svärd till dess plats: ty alla de som tar till svärdet kommer förgöras av svärdet.**

53 **Menar du att jag nu inte kan be min Fader, och han skall genast ge mig mer än tolv legioner änglar?**

54 **Men hur ska då skriften uppfyllas, som säger att det måste ske så?**

55 I samma stund sa Jesus till folkskarorna, **Har ni gått ut såsom mot en rövare med svärd och påkar för att ta mig? Jag satt dagligen med er i templet, undervisande, och ni grep mig inte.**

56 **Men allt detta skedde, att profeternas skrifter skulle fullbordas.** Då övergav alla lärjungarna honom, och flydde.

57 Och de som hade gripit Jesus förde iväg *honom* till översteprästen Kaifas, där de skriftlärdade och de äldste var församlade.

58 Men Petrus följde honom på långt avstånd till översteprästens palats, och gick in, och satt med tjänarna, för att se slutet.

59 Nu sökte överstepräster, och de äldste, och hela rådet efter falska vittnen emot Jesus, för att kunna döda honom;

60 Men *de* fann ingen: ja, fastän många falska vittnen kom fram, fann de *alltjämt* ingen. Till sist kom två falska vittnen,

61 Och sa, Denne *gosse* sa, Jag förmår att förstöra Guds tempel, och att bygga upp det på tre dagar.

62 Och översteprästen reste sig, och sa till honom, Svarar du ingenting? **Vad är detta som dessa vittnar emot dig?**

63 Men Jesus teg. Och översteprästen svarade och sa till honom, Jag besvär dig vid den levande Gudens, att du ska berätta för oss om du är den Kristus, Guds Son.

64 Jesus säger till honom, **Du har sagt det: ändå säger jag till er, Härefter skall ni se Människosonen sittande på maktens högra sida, och kommande på himlens moln.**

65 Då rev översteprästen sönder sina kläder, sägande, Han har talat hädelse; vad har vi för behov av vittnen längre? Se, nu har ni hört hans hädelse.

66 Vad anser ni? De svarade och sa, Han är skyldig till döden.

67 Sedan spottade de i hans ansikte, och slog honom; och andra slog *honom* med sina handflator,

68 Sägande, Profetera för oss, du Kristus, Vem var det som slog dig?

69 Men Petrus satt utanför på palatsets gård: och en kvinna kom till honom, sägande, Du var också med Jesus från Galileen.

70 Men han nekade inför alla, sägande, Jag vet inte vad du menar.

71 Och när han hade gått bort till verandan, såg en annan *tjänstekvinna* honom, och *hon* sa till dem som var där, Denne var också med Jesus från Nasaret.

72 Och återigen nekade han med en ed, Jag känner inte den mannen.

73 Och efter ett tag kom de som stod där fram till *honom*, och sa till Petrus, Sannerligen är du också *en* av dem; ty ditt tal avslöjar dig.

74 Då började han att förbanna och att svära, *sägande*, Jag känner inte mannen. Och genast gol tuppen.

75 Och Petrus kom ihåg Jesu ord, som sa till honom, Innan tuppen gal, skall du tre gånger förneka mig. Och han gick ut, och grät bittert.

Kapitel 27

1 När morgonen kom, höll alla överstepräster och folkets äldste råd emot Jesus för att döda honom:

2 Och när de hade bundit honom, ledde de bort *honom*, och överlämnade honom till landshövdingen Pontius Pilatus.

3 Judas, vilken hade förrått honom, när han såg att han blev fördömd, då ångrade han sig, och bar tillbaka de trettio silvermynten till överstepräster och de äldste,

4 Sägande, Jag har syndat i det att jag har förrått oskyldigt blod. Och de sa, Vad är *det* till oss? Ta hand om *det* du *själv*.

5 Och han kastade silvermynten i templet, och gav sig av, och gick och hängde sig.

6 Och överstepräster tog silvermynten, och sa, Det är inte rätt att lägga dem i offerkistan, ty det är blodspengar.

7 Och de rådgjorde, och köpte krukmakarens åker med dem, till att begrava främlingar.

8 Därför kallades den marken, Blodsåkern, till denna dag.

9 Då uppfylldes det som blev talat genom profeten Jeremia, sägande, Och de tog de trettio silvermynten, hans pris vilken blev värderad, vilken de av Israels barn värderade;

10 Och gav dem för krukmakarens åker, såsom Herren anvisade mig.

11 Och Jesus stod inför landshövdingen: och landshövdingen frågade honom, *sägande*, Är du judarnas Konung? Och Jesus sa till honom, **Du säger *det*.**

12 Och när han blev anklagad av överstepräster och de äldste, svarade han inget.

13 Då sa Pilatus till honom, Hör du inte hur många saker de vittnar emot dig?

14 Och han svarade aldrig ett *enda* ord till honom; så att landshövdingen blev väldigt förvånad.

15 Vid *denna* högtid brukade nu landshövdingen frigöra en fånge åt folket, vilken de ville.

16 Och de hade då en beryktad fånge, som hette Barabbas.

17 Därför sa Pilatus till dem, när de var församlade, Vem vill ni att jag ska frige åt er? Barabbas, eller Jesus som kallas Kristus?

18 Ty han visste att de av avund hade överlämnat honom.

19 När han satt ner på domarsätet, sände hans fru till honom, *sägande*, Ha ingenting att göra med den rättfärdige mannen: ty jag har i en dröm genomlidit många saker denna dag på grund av honom.

20 Men överstepräster och de äldste övertygade folket om att de skulle be om Barabbas, och förgöra Jesus.

21 Landshövdingen svarade och sa till dem, Vilken av de två vill ni att jag ska frige åt er? De sa, Barabbas.

22 Pilatus säger till dem, Vad ska jag då göra med Jesus som kallas Kristus? *De* alla säger till honom, Låt korsfästa honom.

23 Och landshövdingen sa, Varför, vad ont har han gjort? Men de skrek än mer, *sägande*, Låt honom bli korsfäst.

24 När Pilatus såg att han inte kunde uträtta något, utan

snarare uppstod ett tumult, *då* tog han vatten, och tvättade *sina* händer inför folket, *sägande*, Jag är oskyldig till denne rättfärdige persons blod: ni får se *till det*.

25 Då svarade allt folket, och sa, Hans blod *vare* på oss, och på våra barn.

26 Sedan frigav han Barabbas till dem: och när han hade pryglat Jesus, överlämnade han *honom* att han skulle korsfästas.

27 Då tog landshövdingens soldater in Jesus till pretoriet, och församlade hela truppen till honom.

28 Och de klädde av honom, och satte på honom en scharlakansröd mantel.

29 Och när de hade flätat en krona av törnen, satte de *den* på hans huvud, och en käpp i hans högra hand: och de böjde knä för honom, och hånade honom, *sägande*, Leve, judarnas Konung!

30 Och de spottar på honom, och tog käppen, och slog honom i huvudet.

31 Och efter att de hade hånat honom, tog de av honom manteln, och satte på honom hans egen klädnad, och förde iväg honom för att korsfästa *honom*.

32 Och medan de gick ut, fann de en man från Cyrene, vid namn Simon: honom tvingade de att han skulle bära hans kors.

33 Och när de hade kommit till en plats kallad Golgotha, det vill säga, en döds-kalleplats,

34 Gav de honom vinäger att dricka blandat med galla: och när han hade smakat *av det*, ville han inte dricka.

35 Och de korsfäste honom, och fördelade hans kläder, kastande lott: att det skulle fullbordas som talades av profeten, **De delade mina kläder mellan sig, och över min klädnad kastade de lott.**

36 Och de vaktade honom sittande där;

37 Och satte upp anklagelsen *mot* honom ovanför hans huvud, skrivet, DENNE ÄR JESUS JUDARNAS KONUNG.

38 Sedan var där två tjuvar korsfästa med honom, en på den högra sidan, och den andre på den vänstra.

39 Och de som gick förbi smädade honom, skakande *på* sina huvuden,

40 Och *sägande*, Du som förstör templet, och bygger upp *det* på tre dagar, rädda dig *själv*. Om du är Guds Son, kom ner från korset.

41 Likaså sa också överstepräster och de skriftlärda och *de* äldste, hånande,

42 Han räddade andra; sig *själv* kan han inte rädda. Om han är Israels Konung, låt honom nu komma ner från korset, och vi skall tro honom.

43 Han litade till Gud; låt honom nu frälsa honom, om han vill ha honom: ty han sa, Jag är Guds Son.

44 Också tjuvarna, som var korsfästa med honom, hånade honom på samma sätt.

45 Ifrån den sjätte timmen kom nu ett mörker över hela landet till den nionde timmen.

46 Och omkring den nionde timmen ropade Jesus med hög röst, *sägande*, **Eli, Eli, lama sabachthani?** Det vill säga, **Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?**

47 Några av dem som stod där sa, när de hörde *detta*, Denne *man* kallar på Elia.

48 Och genast sprang en av dem, och tog en svamp, och fyllde *den* med vinäger, och satte *den* på en pinne, och gav honom att dricka.

49 De andra sa, Låt vara, låt oss se om Elia kommer komma för att rädda honom.

50 Och Jesus, när han återigen hade ropat med hög röst, överlämnade anden.

51 Och, se, förlåten i templet revs i två *delar*, uppifrån *och* ända ner; och marken skakade, och klipporna rämnade;
52 Och gravarna öppnades; och många av de heligas avsmnade kroppar uppväcktes,
53 Och kom ut ur gravarna efter hans uppståndelse, och gick in till den heliga staden, och visade sig för många.
54 När nu befälhavaren, och de som var med honom, vaktande Jesus, såg jordbävningen, och de ting som skedde, *så* blev de förskräckta, sägande, Sannerligen var denne Guds Son.
55 Och många kvinnor var där tittande på från långt håll, vilka följde Jesus ifrån Galileen, tjänande honom:
56 Bland vilka var Maria Magdalena, och Jakobs och Joses mor Maria, och Sebedeus barns mor.
57 När kvällen hade kommit, kom där en rik man från Arimatea, vid namn Josef, som också själv var *en* Jesu lärjunge:
58 Han gick till Pilatus, och bad om Jesu kropp. Då befallde Pilatus att kroppen *skulle* överlämnas.
59 Och när Josef hade tagit kroppen, lindade han den i rent linnetyg,
60 Och lade den i hans egna nya grav, som han hade huggit ut i klippan: och han vältrade en stor sten för ingången till graven, och gav sig av.
61 Och Maria Magdalena och den andra Maria var där, sittande mitt emot graven.
62 Nästa dag, som efterföljde förberedelsedagen, församlades nu överstepräster och fariseerna hos Pilatus,
63 Sägande, Herrn, vi kommer ihåg att den bedragaren sa, medan han ännu levde, Efter tre dagar kommer jag stå upp igen.
64 Befall därför att graven säkras till den tredje dagen, att inte hans lärjungar kommer om natten, och ska stjäla bort honom, och ska säga till folket, Han är uppväckt från de döda: då kommer det sista bedrägeriet bli värre än det första.
65 Pilatus sa till dem, Ni har en vaktstyrka: gå er väg, gör *den* så säker som ni kan.
66 Så de gick och säkrade graven, förseglande stenen, och satte ut vakt.

Kapitel 28

1 På slutet av sabbaten, när det började att ljusna mot veckans första *dag*, kom Maria Magdalena och den andra Maria för att se graven.
2 Och, se, en väldig jordbävning skedde: ty Herrens ängel steg ner från himlen, och kom och rullade bort stenen från ingången, och satt på den.
3 Hans uppsyn var som en blix, och hans klädnad *var* vit som snö:
4 Och vakterna skakade av rädsla för honom, och blev såsom döda.
5 Och ängeln svarade och sa till kvinnorna, Frukta ni inte: ty jag vet att ni söker Jesus, som blev korsfäst.
6 Han är inte här: ty han är uppväckt, såsom han sa. Kom, se platsen där Herren låg.
7 Och gå genast, och berätta för hans lärjungar att han är uppstånden från de döda; och, se, han går före er till Galileen; där kommer ni se honom: se, jag har berättat *det* för er.
8 Och de for hastigt iväg från graven under fruktan och *med* stor glädje; och sprang för att berätta *detta* för hans lärjungar.

9 Och medan de var på väg för att berätta för hans lärjungar, se, *då* mötte Jesus dem, sägande, **All vålsignelse till er.** Och de kom och höll honom om fötterna, och tillbad honom.
10 Sedan sa Jesus till dem, **Var inte rädda: gå och berätta för mina bröder att de ska gå till Galileen, och där kommer de se mig.**
11 När de nu gick, se, *då* kom några från vaktstyrkan in till staden, och berättade allt som hade hänt för överstepräster.
12 Och när de var församlade med de äldste, och hade rådgjort, gav de soldaterna mycket pengar,
13 Sägande, Säg ni, Hans lärjungar kom om natten, och stal *bort* honom medan vi sov.
14 Och om landshövdingens får höra *om* detta, *då* kommer vi övertyga honom, och skydda er.
15 Så de tog pengarna, och gjorde som de blev tillsagda: och detta tal är utspritt ibland judarna till denna dag.
16 Sedan for de elva lärjungarna iväg till Galileen, till ett berg dit Jesus hade anvisat dem.
17 Och när de såg honom, tillbad de honom: men somliga tvivlade.
18 Och Jesus kom och talade till dem, sägande, **All makt är given åt mig i himlen och på jorden.**
19 **Gå ni därför, och undervisa alla nationer, döpa dem i Faderns, och Sonens, och den Helige Andens namn:**
20 **Undervisande dem att beakta allt vad som jag har befallt er: och, se, jag är alltid hos er, ja ända till världens slut.** Amen.